

Freska

Osnovna škola Ivana Rangera - Kamenica

Školske novine - broj 12 - Školska godina 2017./18.

Tema
broja

MALA

PODUZETNIČKA
AKADEMIJA

Terenske nastave

Zabava

Vijesti

IMPRESSUM

Freska

List učenika i učitelja Osnovne škole
Ivana Rangera Kamenica
Broj 12, lipanj 2018.

IZDAVAČ:

Osnovna škola Ivana Rangera Kamenica
Kamenica 35 H
42 250 Lepoglava

ZA IZDAVAČA:

Mirjana Posavec, ravnateljica

UREDNIŠTVO:

Lucija Rocek, 6. a
Amanda Bunčić, 6. a
Lana Maček, 6. a
Marko Maček, 6. a
Ema Kučej, 6. a
Petra Fištrek, 7. a
Daria Vusić, 7. a
Leonarda Barbir, 7. a
Laura Kelemen, 7. a
Laura Vresk, 7. a
Maja Čavka, 7. a

GLAVNA UREDNICA:

Petra Fištrek, 7. a

ODGOVORNA UREDNICA

Nataša Narančić, prof.

LEKTURA:

Nataša Narančić, prof.

SURADNICI:

Učitelji i učenici razredne i predmetne
nastave

FOTOGRAFIJA

Učitelji i učenici razredne i predmetne
nastave

GRAFIČKA OBRADA:

Nataša Narančić, prof.

TISAK:

Grafički studio MIMI

NAKLADA:

50 primjeraka

U skladu s EU uredbom o zaštiti osobnih podataka
(GDPR), OŠ Ivana Rangera objavljuje osobne podatke
(fotografije, ime i prezime i razred) samo onih učenika
čiji su roditelji dali pisanu privolu za objavu.

RIJEČ UREDNICE

Dragi čitatelji i čitateljice,
stigli smo do kraja još jedne školske godine. Nadam se da će svima ova godina, koja je iza nas, ostati u lijepom sjećanju i da imate mnogo divnih uspomena. Neke od tih uspomena i događaja prikupili smo i stavili u ovogodišnje školske novine. Tema ovogodišnjega broja je „Mala poduzetnička akademija”. Tijekom godine planirali smo projektni dan s temom poduzetništva koji se u svibnju i održao u našoj školi. Tako je nastala ideja za temu broja ovog školskog lista. U njemu ćete vidjeti neke fotografije koje su snimljene toga dana, moći ćete pročitati izvješća s raznih natjecanja i još mnogo toga. Nadam se da ćete stranice našega lista čitati sa zanimanjem i s velikim osmijehom na licu. Uživajte u ljetu i praznicima koje smo svi zaista zaslužili. Vidimo se na jesen!

Vaša Petra

Sadržaj:

Uvodnik	2
Tema broja	4
Najvijest dana	19
Marljivi i uspješni	20
Događajnica	22
English corner	33
Freskin putokaz	34
Zabava i smijeh	38
Na krilima mašte	48

ZA ONE KOJI SU NAS PRERANO NAPUSTILI...

Autorica:

Mirjana Posavec,
ravnateljica

Prema navodima iz Spomenice škole učiteljica **Jadranka Vusić** zaposlila se u Osnovnoj školi Ivana Rangera u Kamenici školske godine 1980./81. kao učiteljica domaćinstva i prirode. Cijeli svoj radni vijek provela je radeći u školama lepoglavskog područja, a jedno kraće vrijeme i šire kao učiteljica kemije i prirode.

Posljednje godine svoga radnog vremena u OŠ Ivana Rangera u Kamenici i polovicu u OŠ Izidora Poljaka u Višnjici kao učiteljica kemije i voditeljica učeničke zadruge. Bila je pedagog i stručnjak koji je znao svakom zainteresiranom učeniku omogućiti da na svoj način svlada i zavoli kemiju - predmet koji većina učenika smatra vrlo teškim i zahtjevnim, a učenicima je rado prenosila praktična znanja izrade konkretnih predmeta vezenjem i pletenjem. Iza sebe, osim svojih sinova, ostavila je generacije mladih ljudi kojima je odškrinula vrata u svijet.

Kolegica **Ingrid Jakopović** u našoj se ustanovi zaposlila 1. rujna 1977. godine kao knjigovođa, a radila je cijeli radni vijek kao računovođa i tajnica škole. Nakon 40 godina i 6 mjeseci radnoga staža otišla je iznenada i prerano. Opsegom vrlo zahtjevan posao radila je marljivo i strpljivo. A onda odjednom, preko noći, sve se preokrenulo. Ljudi s kojima svakodnevno dijelimo naše vrijeme postaju dio našega života, a oni ne odlaze - već otputuju. Jer, na kraju, kad se sve zbriže i oduzme, ostaju nam samo uspomene i vrijeme koje smo dijelili jedni s drugima.

*Ove su nas godine iznenada napustile dvije osobe važne našoj školi, njezinim djelatnicima i učenicima. To su **Ingrid Jakopović**, tajnica škole te **Jadranka Vusić**, bivša učiteljica kemije.*

MOJA BAKA

Autorica: Petra Cikač, 7. a

Svaka baka ima posebnu ulogu u čovjekovu životu. Tako je i moja baka imala posebnu ulogu u mom. Bila je divna osoba koja je uvijek bila tu za mene. Rođena je u Umagu, odrasla u Budinščini. Ostatak života provela je u Kamenici gdje se doselila nakon udaje. Živjela je nekoliko kuća dalje od mene tako da sam s njom provodila mnogo vremena. Svima je bila poznata kao tajnica škole, uvijek nasmijana i spremna svakome pomoći. Punih 40 godina svoga života posvetila je školi. Osim škole voljela je putovati, stvarati nova iskustva i uspomene. Bila je majka četvero djece i ponosna baka desetero unučadi s kojima je najviše voljela provoditi vrijeme. Uvijek se trudila svakom unuku posvetiti jednako. Ljetni praznici bili su rezervirani za odmor s bakom. Kada smo braća i ja bili kod nje, trudila se spremati posebnu hranu. Kod bake je uvijek bilo svega na izbor, a najviše naših najdražih jela. S njom sam odlazila na more, na izlete i koncerte i u kino. Najljepše su one uspomene koje me vežu uz nju.

MALA PODUZETNIČKA AKADEMIJA

Poduzetništvo je međupredmetna tema koja je, čini se, u osnovnim školama dosta zapostavljena. Razlog tome je nedovoljno poznavanje poduzetništva u širem smislu gdje poduzetništvo nije shvaćeno samo kao pokretanje posla, već način razmišljanja i način života.

O brazovanje za poticanje poduzetnosti i poduzetništva danas je glavni preduvjet i pokretač gospodarskog razvoja svake zemlje, a razvijajući poduzetne osobine kod djece u ranoj dobi stvaramo predispozicije za njihove buduće poduzetničke aktivnosti. Ponukani rezultatima istraživanja koji pokazuju kako se odgoj za poduzetništvo u našim školama i ne provodi, ali i nastavnom praksom koja je često verbalistička i knjiška, sa željom da je osuvremenimo, a učenike potaknemo na kritičko promišljanje i kreativnost, ove smo godine krenuli u školski projekt „Mala poduzetnička akademija”.

Željeli smo učenicima omogućiti razvoj osobina, vještina i znanja koja će im kasnije pomoći u njihovim poduzetničkim aktivnostima i svakodnevnom životu jer biti poduzetan u širem kontekstu znači poduzeti nešto, ne čekati da se nešto dogodi samo od sebe i krenuti u akciju.

Poduzetničke osobine

Bitno obilježje poduzetničkog djelovanja slobodno je kreiranje vlastitog radnog vremena i neovisnost. Osim toga, bitna karakteristika uspješnog poduzetnika je spremnost za preuzimanje rizika i neopterećenost potencijalnim neuspjehom. Također, uspješan

poduzetnik ima izražene liderske osobine, odnosno sposobnost vođenja drugih; uvijek je spreman usvajati nova znanja i prenositi ih drugima, ali i raditi na svojim komunikacijskim vještinama. Većina se ovih osobina razvija od malih nogu. Imajući sve to u vidu, cilj projekta nam je bio da djeci damo prostora za slobodno djelovanje bez kulturnih, tradicijskih i iskustvenih ograničenja. Na taj se način kod djece potiče kreativnost i inovativnost.

Aktivnosti u našoj školi

Tijekom cijele školske godine provodile su se aktivnosti u područnoj i matičnoj školi: tijekom

„Mašograd” učenika 1. i 2. razreda

Učenici 3. i 4. razreda gledali su „Vlak u snijegu”

Inovacija i invencija u 5. razredu

mjeseca prosinca učenici Područne škole Žarovnica izrađivali su božićne ukrase. Učenici sada znaju da u izradu nekog proizvoda osim materijala treba uložiti i vlastiti trud, rad i vrijeme. Time su naučili cijeniti ručno rađene proizvode, a i cijeli su mjesec posvetili isključivo učenju rukama te tako nastavu učinili dinamičnijom i zanimljivijom. Ujedno su naučili kako odrediti cijenu proizvoda, a pokazali su se i pravim malim marketinškim stručnjacima prodaje.

S gospodarstvenicima našega kraja

Učenici 8. razreda sami su inicirali posjet gospodarstvenicima našega kraja te su posjetili pogon TMT-a u Lepoglavi i Keramiku „Augušanec”. Upoznali su se sa svim fazama

Posjet studenata

Budući da je Osnovna škola Ivana Rangera Kamenica vježbaonica Učiteljskog fakulteta u Čakovcu, radionicama su se pridružile i studentice - buduće učiteljice koje slušaju izborni kolegij „Učeničko zadrugarstvo 2” koji već godinama vodi **dr. sc. Mirjana Posavec**. Cilj izbornoga kolegija je da se buduće učitelje osposobi za razvijanje poduzetničke kompetencije kod učenika u primarnom obrazovanju. Dvadeset i pet studenata okušalo se u izradi predmeta – proizvoda učeničke zadruge. Sa školom i dugom tradicijom školstva, koja datira od 1830. godine, upoznala ih je ravnateljica škole. Voditeljica **Đurđica Basarić-Rešetar** upoznala ih je s radom Učeničke zadruge „Korpica”, a jutro su provele radeći. Dok je jedna skupina izrađivala logožare na tradicionalnom alatu „priemi” pod budnim okom mentora **Emine Husnjak, Agate Čretni** i

učenici - zadrugari.

Najmlađi poduzetnici

Istovremeno, dok su studenti marljivo radili u školskoj dvorani, škola je bujerala aktivnostima: vrlo bučno i zanimljivo bilo je u Poduzetničkoj zoni „Maštrograd”. Učenici 1. i 2. razreda igrom su i scenskim improvizacijama razvijali vlastite poduzetničke osobine – upoznali su novac, zanimanja ljudi, ali i ponovili lijepo ponašanje (bonton na javnom mjestu - banka, restoran, cvjećarnica...) te društveno odgovorno ponašanje. Razred je bio podijeljen na „ustanove” i „poduzeća”. Određenu količinu novca koji su podizali u banci raspoređivali su na kupnju proizvoda, ali i upoznali način nastajanja i protok novca. Druga skupina bavila se proizvodnjom, ali i financijama i marketingom. Djeca su usvojila osnovna znanja o poslovnom procesu, novcu, a sve su iznenadili svojom kreativnošću, spremnošću

„Less Risk - More Fun” u 7. razredu

Vrijedni osmaši s učiteljicom Biologije

proizvodnog procesa, ali i s deficitarnim zanimanjima na našem području. Integriranim danom i radionicama projekt je završen 29. svibnja 2018. Predstavljene su sve aktivnosti koje su učenici radili tijekom godine.

Stjepana Grda, druga skupina vezla je narodne motive na platnu pod budnim okom mentorice **Višnje Rodek**. Čestitke izrađene *quilling* tehnikom vodila je Đurđica Basarić-Rešetar, a izradu slika od slame **Katica Veseljak**. Valja istaknuti da su im stalnu pomoć u radu pružali

i interesom za rad. Radionicu su osmislile učiteljice razredne nastave **Bernarda** i **Katarina Kljunić**. „Kad se male ruke slože” radionica

je u kojoj su sudjelovali učenici 3. i 4. razreda, a koju su pripremili učitelj **Ankica Sambolec** i **Tomo Svetec**. Učenici su odgledali film, prepoznali poduzetnički pothvat učenika, poduzetne likove i njihove osobine te snagu zajedničkoga i timskoga rada.

Inovacija i invencija

Učenici viših razreda dragovoljno su birali radionice: „**Inovacija i invencija**” je radionica kojoj je cilj bio razvijati lateralno i kreativno mišljenje te kreativne sposobnosti učenika. Vrlo kreativna i dinamična radionica koju je osmislila učiteljica engleskog jezika **Kristina Golub** imala je zadatak potaknuti učenike da smišljaju i prezentiraju drugima ideje kako bi već poznati uređaj, napravu ili stroj preuredili da bude učinkovitiji, funkcionalniji. Oduševili su nas uratci učenika - tako je običan koš za smeće dobio solarne panele koji pokreću robotski sustav unutar koša za skeniranje „otpada” koji želite baciti u koš te vas na 3 jezika obavještava u koji ćete ga koš baciti (*Krešimir, 5. razred*). Učenici su naučili da je dobro biti otvoren za nove ideje i za inovacije. Ono što danas izgleda nemoguće, za desetak godina može postati sasvim uobičajeno.

Školski novinari

Jedna grupa učenika odabrala je radionicu učiteljice hrvatskoga jezika **Nataše Narančić**. Učenici su o poduzetništvu pisali razne novinarske tekstove koji će biti objavljeni u školskome listu. Učenici šestih razreda pisali su portret na temu „**Poduzetnik - moj uzor**” u kojemu su osim biografskih podataka svojih najdražih poduzetnika, izdvojili i njihove poduzetničke osobine. Intervjuirali su i **Igora Sambolca**, mladoga poduzetnika, koji im je dao korisne savjete o pokretanju vlastitoga posla. Učenici sedmih razreda komentirali su važnost odijevanja u poduzetničkom svijetu te zaključili da su dobre ideje i želja za radom važniji od vanjskoga

izgleda. Učenici osmih razreda pisali su prikaz filma „**U potrazi za srećom**” koji su gledali na satu Hrvatskoga jezika. Cilj je te aktivnosti bio razvoj samopouzdanja i odgovornosti, a učenici su zaključili da poduzetni ljudi nikada ne odustaju od svojih snova.

Poduzetni kreativci

Učenici-polaznici **Kreativne sekcije** u radionici „**Od ideje do proizvoda**” tijekom godine izrađivali su različite proizvode pa su taj dan u holu škole upriličili prodaju: straničnika, torbi, privjesaka od kože... Izradom i prodajom svojih proizvoda ostvarili su rezultate financijskoga poslovanja, a djelatnost, poslovni rezultat i raspodjelu dohotka prezentirali su svojim prijateljima.

Od igre do konkretnog rada

Učenici su uživali u društvenoj igri koju je provela učiteljica engleskog jezika **Suzana Klarić**. Igra „**Less Risk - More Fun**” uči igrače kako izbjeći rizik i kako upravljati rizicima. Učenici su naučili

da u životu postoji „procjena rizika” i način obrane rizika pomoću mjera opreza. Cilj igre je prolaženje kroz pojedine faze životnih situacija da sa što manje pretrpljene štete dođemo do sigurnog cilja.

Radionicu „**Proizvodnja**” osmislila je i provela učiteljica prirode i biologije **Andreja Sweeney**. Učenici su kreirali mini poslovni plan i simulaciju poslovnog odjela. Imali su zadatak osmisliti i organizirati poslovni prostor, izrezati predmet te ga ukasiti šivanjem. Obzirom da su u ovoj radionici sudjelovali mahom dječaci, bile je zanimljivo vidjeti ih kako svojim znanjem iz tehničko-tehnološkog procesa razvijaju svoje motoričke sposobnosti, stječu samopouzdanje i uče racionalnosti. Učiteljica **Branka Vresk** sa skupinom učenika istražila je i predstavila svima radionicu gdje su učenici analizirali podatke vezane uz zanimanja i vrstu poslova koji su zastupljeni u našem kraju. Saznali su na konkretnim primjerima koja su zanimanja najzastupljenija u kraju, a koja su

deficitarna te su učenici sami istaknuli da je učenike već u osnovnoj

Aktivnosti u školskoj dvorani

Blagdansko poduzetništvo u područnoj školi

školi (počevši od 7. razreda) potrebno upoznati i poticati na odabir zanimanja koja su deficitarna. Učenici su također trebali iznijeti svoje ideje i načine kako zadržati mlade radno sposobne ljude da ostanu živjeti u seoskom kraju.

Od kroja do proizvoda

Jako radno i poduzetno bilo je u radionici „Od kroja do proizvoda” koju je vodila stručna suradnica **Nikolina Županić**. Učenici su posjetili poduzeće TRAMEX d.o.o Kamenica te kroz praktičan rad shvatili proces izrade jednostavnijih odjevnih predmeta. Bili su podijeljeni u četiri grupe i svaka je dobila zadatak sašiti određeni odjevni predmet: 5. razred - traku za kosu i maramu, 6. razred - majicu, 7. razred - tajice i 8. razred - kratke hlačice. Učenici su radom upoznali način rada u malom poduzeću, alat i pribor krojačkog zanimanja, razvijali su vještinu samostalne izrade jednostavnijeg odjevnog predmeta, upoznati su sa svim etapama krojenja i šivanja (uzimanje mjera, krojenje i šivanje, dorada na odjevnom predmetu), prepoznali su znanja i vještine potrebne krojačima, razvijali su poduzetničke vještine (planiranje kupnje materijala, označavanje i obilježavanje tekstilnog proizvoda te određivanje cijene). Sretni smo što su učenici sa sobom ponijeli pozitivne dojmove i nova

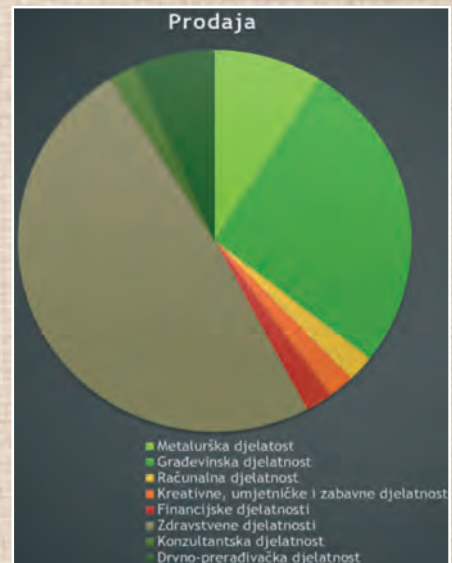
znanja, što su marljivo radili i „stvorili” svoj proizvod te osjetili težinu, ali i zanimljivost rada u tekstilnoj industriji. Vlasnici i djelatnici obiteljskog poduzeća TRAMEX d.o.o. pokazali su strpljivost i podršku u provođenju radionice, odvojili vrijeme i darovali znanje. Valja napomenuti da su i studentice Fakulteta izrazile želju i veliko

zanimanje za sudjelovanjem u spomenutoj radionici.

Prezentacije u školskoj dvorani

Sve radionice prezentirane su okupljenim učenicima u školskoj dvorani. Održala se i revija sašivenih proizvoda te prikazan kratki film koji su učenici uspjeli na brzinu napraviti, a prikazuje nastanak proizvoda od kroja do gotovog proizvoda. Na kraju se studentica **Katarina Smiljan** osvrnula na radionice u kojima su sudjelovali studenti te istaknula da je to najbolji način učenja i da je sretna što je bila dio tog projekta. Problem društva je kašnjenje s odgojem i obrazovanjem za poduzetništvo koje u Hrvatskoj započinje tek u srednjoj školi što je prekasno za razvoj poduzetničkih osobina kod djece, stoga naša škola sustavno educira djecu o osnovnim poduzetničkim vještinama na satovima razrednika, međupredmetnim korelacijama, ali i ovakvim projektima, stvarajući tako predispozicije za njihovo buduće poduzetničko djelovanje. Takav oblik rada iziskuje veliki trud i pripremu učitelja, ali rezultira kreativnim i inovativnim idejama

učenika koji su taj dan u školi bez zvona - uživali, a studenti ocijenili terensku nastavu – izvrsnom!

Djelatnosti na našem području

Osmaši su se upoznali s deficitarnim zanimanjima našega kraja

Autorica: Mirijana Posavec, ravnateljica škole

U POTRAZI ZA SREĆOM

Autorica: Marta
Maček, 8. a

„U potrazi za srećom” ili izvorno „The Pursuit of Happyness” biografska je drama o obitelji Gardner koja se našla u teškoj financijskoj situaciji. Biografska, zato što je temeljena na stvarnom događaju čovjeka koji je od beskućnika postao multimilijarderom zbog vlastitog truda, rada i vjere u sebe.

Radnja filma smještena je u San Francisco 1980-ih godina, a film je izašao u prosincu 2006. U glavnoj ulozi pojavljuje se **Will Smith**, koji je publici uglavnom poznat po ulogama u poznatoj seriji „Princ iz Bel-Aira” te u filmovima „Ljudi u crnom” i „Dan nezavisnosti”. Redatelj filma je Talijan **Gabriele Muccino** koji je prije ovog filma režirao još 8 drugih, a budžet filma bio je 55 milijuna dolara. Koliko je film dobar, dokazuju i nominacije za brojne nagrade kao što su: MTV filmska nagrada za najbolju debitantsku ulogu, NAACP nagrada za najbolji film, Nagrada po izboru tinejdžera za najboljeg glumca u drami i brojne druge.

Želeći promijeniti stanje u obitelji, Chris Gardner odlučio naći pravi posao, budući da već godinama jedva preživljava prodajući korisne, no skupe medicinske sprave koje liječnicima ne znače mnogo pa već dugo nije prodao niti jednu. Ponestaje mu novca, a njegovoj ženi strpljenja te ona odlučila otići, ostavljajući Chrisa i sina Christophera same. Da bi situacija bila još gora, Chrisa i njegovu sina izbace iz kuće i odjednom se nađu na ulici bez mjesta za spavanje. Jedinim izlazom iz te teške situacije čini se otvoreni natječaj za pripravnika u tvrtki koja zapošljava burzovne mešetare. Do tog je mjesta vrlo teško doći, ali Chris ne odustaje unatoč svim preprekama koje mu se nađu na putu.

Već spomenuti glavni glumac Will Smith našao se u ulozi Chrisa Gardnera. Chris je vedra, vesela i pozitivna osoba. Može složiti

Rubikovu kocku za manje od pet minuta i uvijek se trudi osigurati svoju obitelj. S druge strane nalazi se njegova žena Linda koju glumi **Thandie Newton** čija je karijera započela još 1991., a proslavila se filmovima „Fatalna nesreća”, „2012.”, te „Nemoguća misija II” u kojemu je imala glavnu žensku ulogu. Linda ne gleda na svijet tako pozitivno, realnija je i ne voli riskirati. Na kraju krajeva, zato i odlazi od Chrisa. Treći glavni glumac je, sada već devetnaestogodišnji glumac i pjevač **Jaden Smith**, sin Willa Smitha. Njegovo puno ime je Jaden Christopher Syre Smith pa je zbog toga lik kojeg on utjelovljuje nazvan Christopher. To je bila njegova prva uloga ikad, no njome je samo dokazao da je rođen da bude pred kamerama. Njegov je lik petogodišnji dječak koji, iako nije baš upoznat s financijskom situacijom, od roditelja nikad ne traži mnogo. Skroman je, iskren, poslušan i usrećuju ga male stvari.

Za uspjeh ne treba mnogo, osim vjere u sebe, napornoga truda, rada i neodustajanja.

Film je vrlo dinamičan jer je većina scena snimana na ulicama. Ostale, ne tako dinamične scene, snimane su uglavnom u obiteljskoj kući i na Chrisovom radnom mjestu, ali i u parku, na autobusnoj stanici, u autobusu te u podzemnoj željeznici. Ono što me se najviše dojmilo u cijelom filmu je to da, ma koliko god teške stvari postale i koliko god

ga život nije mazio, Chris nikada nije odustao. Mogao je odustati, mogao se okrenuti i otići od svega jer su šanse za uspjeh bile vrlo male, no nije. Potrudio se najjače što je mogao i to mu se na kraju isplatilo. I to je poruka ovoga filma. Za uspjeh ne treba mnogo, osim vjere u sebe, napornoga truda, rada i neodustajanja.

Nakon odgledanoga filma mogu sa sigurnošću reći da ga vrijedi pogledati i preporučila bih ga i djeci i odraslima jer će možda nekima otvoriti oči i pokazati im u kakvom svijetu živimo te da nam ne treba puno za sreću doli obične košarkaške lopte i roditeljskog zagrljaja. Sigurna sam da će neke potaknuti da i oni vjeruju u sebe i svoju obitelj ili ih uputiti da gledaju svijet drugim očima. Iako je sve to „samo na filmu” ne treba zaboraviti da je sniman po istinitom događaju s namjerom da pošalje poruku i ostavi trag u svima koji ga pogledaju.

Važnost odijevanja u poduzetničkom svijetu

ODIJELO (NE) ČINI PODUZETNIKA

*Svima je poznata izreka „Odiјelo ne čini čovjeka”.
No, je li ta izreka primjenjiva i u poduzetništvu?*

Mnogi ljudi smatraju da odijelo čini čovjeka. Nažalost, došlo je vrijeme u kojem se čovjekova osobnost procjenjuje prema njegovu vanjskom izgledu.

Ista se ta izreka, makar nesvjesno, primjenjuje u poduzetništvu. Iako mnogi psiholozi tvrde da nošenje svečane i profesionalne odjeće čini da se ljudi osjećaju uzvišeno, mislim da to ne bi trebalo biti tako. Što bi se dogodilo da smo svi isti? Da svi poduzetnici, službenici i ljudi koji rade u javnim ustanovama nose ista, monotona odijela svaki dan? Mi više ne bismo

nikakvu ulogu. Razumljivo je da liječnici moraju nositi kute, da bankari trebaju imati lijepe cipele i odijela koja im pristaju, no jesu li ljudi previše orijentirani na vanjski izgled? Ta se izreka ne bi trebala rabiti, osobito ne u poduzetničkom svijetu. Tužno je gledati kako ljudi žele ozbiljne šefove, a procjenjuju ih samo po odjeći koju nose, što uistinu nije bitno.

Ljudi s osjećajima trebaju u drugima tražiti isto ono što bi željeli da se traži u njima: dobra djela, dobre ideje i realan pogled na svijet. Isto bi se trebalo gledati kod poduzetnika ili radnika. Želja za radom, dobre ideje i odlučnost stvari su koje ne određuje vanjski izgled.

Autorica: Daria Vusić, 7. a

*Čini li odijelo držač za olovke? - radovi
učenika Ivana Vusića i učenice Petre
Fištrek*

*Ljudi s osjećajima trebaju
u drugima tražiti isto ono
što bi željeli da se traži u
njima: dobra djela, dobre
ideje i realan pogled na
svijet.*

bili mi. Uzmimo za primjer **Stevea Jobsa**. Jeste li ga na javnim govorima često vidjeli u odijelu? Mislim da ne. To je samo jedan od dokaza da poduzetnici ne moraju biti lijepo obučeni i nositi skupu odjeću. Nakon svega čime će vas čovjek osvojiti ako ne svojim riječima i djelima? Odiјelo u tome ne bi trebalo imati

Većina bi se ljudi složila s izjavom iz naslova, no ja se ne slažem. U očima većine važne su samo materijalne stvari i izgled. Pitam se zašto je tako.

Odiјelo ne čini čovjeka, a ni poduzetnika. To su same besmislice. Došla su nova vremena i više ne bi trebalo gledati je li netko na dodjelu nagrada došao u skupoj haljini ili pak u običnoj majici i hlačama. „Oblačenje formalne odjeće čini da se osjećamo moćno i to mijenja način na koji vidimo svijet”, naveo je **Abraham Rutchick**, profesor psihologije, u jednom svom istraživanju. U današnjem svijetu to je nažalost tako. Svi govore o razlikama. Da, svi smo različiti i to ne umanjuje vrijednost nikome. Zar bi **Mark Zuckerberg** bio bogatiji ili popularniji da na konferencije dolazi u odijelu? Pa razmislite malo, on je osnivač jedne od najpopularnijih društvenih mreža na svijetu i ujedno pravi dokaz da ta izreka ne drži vodu. Osobno zaista ne volim stereotype i predrasude. Iako znam da većina poduzetnika želi ostaviti dobar dojam pred kolegama odijevanjem skupih odijela, ne podržavam to. Svatko će svoj posao obaviti kako najbolje zna u čemu mu je najudobnije.

Iskreno se nadam da će u skorije vrijeme ljudi dijeliti mišljenje sa mnom. Mislim da svi također možemo zaključiti da, unatoč financijskom stanju, boji, jeziku i na kraju krajeva – odjeći koju nosimo, možemo biti jako dobri poduzetnici i prije svega dobri ljudi.

Autorica: Maja Čavka, 7. a

RAZGOVARALI SMO S IGOROM SAMBOLCEM, BIVŠIM UČENIKOM NAŠE ŠKOLE

OD NAJUČENIKA DO NAJPODUZETNIKA

Izvrzne glasovne mogućnosti, još bolje „baratanje” glazbalima, aktivno bavljenje sportom i hrabro pokretanje vlastitoga posla - sve to karakterizira bivšeg najučenika naše škole - Igora Sambolca. Kada govorimo o poduzetništvu, jedna je od prvih osoba koja nam padne na pamet jer je ipak nekada sjedio u istim školskim klupama u kojima danas sjedimo mi. Sada je uspješna osoba s poslom koji je mnogima san snova - izrađuje računalne igre! U jednoj je i sam glavni lik. Porazgovarali smo s njim o školskim danima, poslu kojim se bavi i zatražili neke korisne savjete.

Igore, hvala ti što si pristao na intervju. Kao što si čuo, u našoj (i tvojoj bivšoj) školi provodi se projekt „Mala poduzetnička akademija” kojim se učenicima želi približiti pojam uspješnoga poduzetnika i osobine koje on treba posjedovati. Mnogi su se učitelji i učenici škole sjetili upravo tebe kao dobrog primjera za gore navedeno pa nas je to potaknulo na to da te kontaktiramo i postavimo ti nekoliko pitanja.

Davne 2003. godine bio si proglašen najučenikom škole. Kako se osjećaš kada se prisjećaš toga razdoblja?

Uvijek se rado prisjećam razdoblja osnovne škole. Prijatelji, nogomet, Tamburaška sekcija – to su bila bezbrižna vremena. Tadašnji učiteljski kadar bio je odličan i sama okolina bila je poprilično motivirajuća za učenje. Iako je škola imala malo učenika i bila je iz male sredine, mogu reći da je dala vrlo kvalitetnu podlogu za kasnije srednjoškolsko obrazovanje. Većina učenika bila je daleko iznad prosjeka.

Danas te intervjuiramo kao najpoduzetnika. Možeš li nam ukratko opisati kako je tekao tvoj put od najučenika do

najpoduzetnika?

Pa ne bih se sad nazvao „najpoduzetnikom”. Samo sam rano ušao u poduzetničke vode i to u jednu od brzorastućih grana industrije. Što se tiče mogega puta, završio sam gimnaziju u Ivancu. U 4. razredu sam se dvoumio između FER-a i PMF-a i ipak se odlučio za FER. Matematika mi je uvijek bila jača strana, a računarstvo je bila grana gdje sam to mogao primijeniti. Nakon završetka faksa morao sam odraditi jednu godinu u Hrvatskom telekomu budući da sam primao njihovu stipendiju. Paralelno s

tim, lagano sam se upuštao u poduzetničke vode, o čemu sam oduvijek sanjao.

Koliko smo upoznati, tvoj posao ima veze s izradom računalnih igara i aplikacija. Jesmo li u pravu? Možeš li onima koji se baš ne snalaze na tom području ukratko opisati o čemu je riječ i u čemu se zapravo sastoji tvoj posao?

Primarna djelatnost je *gaming* industrija. Dakle, bavim se cijelim procesom – od izrade do marketinga igara i njihove distribucije. Primarno sam fokusiran na mobilne platforme. Jednostavnim riječima, dizajniram igre prema vlastitim idejama. Od njih stvaram proizvod koji potom reklamiram i prodajem publici – igračima. Oni koriste igre na pametnim telefonima.

Važno je pogoditi trenutak

Potrebno je dosta hrabrosti da se mlada osoba poput tebe upusti u poduzetničku avanturu. Što te motiviralo da započneš vlastiti posao?

U IT industriji nije potrebno toliko hrabrosti jer je programerska struka jedna od najtraženijih. Dakle, ako što krene po zlu kod pokušaja privatnog biznisa, prijaviš se za posao u drugoj programerskoj tvrtki i, ako si dobar u tom poslu, posao te nađe odmah. Motivacija za privatni biznis bila je najviše moja želja da stvorim nešto što će ljudi koristiti. Igre su se činile kao logičan odabir, a mobilne platforme Android i iOS bile su tek na početku razvoja. Malo tko se u ono vrijeme bavio razvojem igara za mobitele. Tu sam vidio svoju priliku.

Prvi broj „Freske“

Smatraš li da je fakultet koji si završio bio ključan u pokretanju posla?

Fakultet nije bio ključan, ali me naučio učiti. Mislim da u ovoj grani industrije diploma nije presudan faktor. Čak ni velike programerske tvrtke nemaju kao uvjet diplomu kod zapošljavanja. Bitno je da čovjek zna raditi ono što radi i da to voli.

Podrška u roditeljima

Koga smatraš najvećom podrškom na putu prema ostvarenju toga cilja?

Naravno, najveća podrška su mi roditelji. Bez roditelja koji me podržavaju i usmjeravaju ne bi bilo uspjeha.

Radiš li sam ili imaš zaposlenike?

Generalno radim sam, ali često *outsourcujem*. Unajmim programere i/ili grafičare koji su slobodni da odrade neki dio posla koji mi je potreban. Ponekad i brat zna uskočiti iako nije te struke, ali mu računalo nije strano.

Što bi izdvojio kao najpozitivnije, a što kao najnegativnije strane posla kojim se baviš?

Najbolja stvar je da si možeš sam organizirati vrijeme i radiš ono što voliš onda kad hoćeš. To je ujedno i najgora stvar. Teško je odvojiti privatni život od poslovnog. Zna se dogoditi da ima puno posla pa jednostavno izgubim pojam o vremenu, radim i vikendima i praznicima. To loše utječe na društveni život i sve vezano uz to.

Istražujući o tebi, primijetili smo da imaš mnogo interesa. Neki od njih su bavljenje sportom, sviranje i pjevanje u Tamburaškom orkestru „Biseri“. Stigneš li se uz posao posvetiti svojim hobijima?

Pokušavam balansirati sve to, ali zna biti teško jer glazba, primjerice, iziskuje dosta vremena pa sam tu malo podbacio u zadnje vrijeme.

Između ostaloga Igor se bavi i sportom

Isto tako i sport. Teško je, ali treba u svemu biti umjeren.

Posao kojim se baviš zapravo je posao budućnosti – računalima smo okruženi i pred njima provodimo najviše vremena. No, usavršavanje na tom području, vjerujemo, zahtijeva i dosta istraživanja. Uključuje li to i putovanja?

Moj posao više nije budućnost. Nažalost, kod nas u Hrvatskoj IT industrija još se uvijek tako percipira, ali u svijetu je to itekako „sadašnje“ vrijeme. Putujem koliko stignem tek da osjetim kulturu zapadnih civilizacija. Uz svu moguću komunikacijsku tehnologiju, putovanja u mojem području nisu nužna. Sve se dogovara preko interneta i sve se može naučiti preko interneta.

Tko ne riskira, ne profitira

Što bi poručio mladom čovjeku koji ima ideju, ali ga je strah provesti ju u djelo, kako se odvažiti na preuzimanje rizika i pokretanje posla?

Kad ima ideju, neka ju odvagne i dobro analizira tržište. Ako vidi da je ta ideja nešto što se može prodati, neka stisne zube i primi se posla. Najbitnija stvar je da ne čeka jer se vrijeme ne može vratiti. Netko drugi uzet će mu priliku i mjesto.

RADIMIR Čačić

Radimir Čačić poznati je hrvatski političar i poduzetnik, rođen 11. svibnja 1949. godine u Zagrebu.

U Zagrebu je završio osnovnu i srednju školu te diplomirao. Putovao je po Europi za što je zaslužan i njegov otac koji mu je pomogao. Za vrijeme studiranja upoznaje suprugu Mariju koja je bila glavni okidač da Čačić 1973. godine počne raditi za američko Ministarstvo rada. Tamo je bio prilično uspješan, ali na nagovor svoje supruge otišao je u Varaždin, u potragu za boljom budućnosti. 1978. godine postaje uspješan poduzetnik uz čije se poslovno carstvo veže tvrtka Coning d.d., kojom započinje gradnju stanova za mlade obitelji.

Radimir Čačić ima svjetske nazore i želju za velikim dostignućima. Posjeduje dozu šarma, uvijek je pun energije i spreman na šalu. Ponosi se onim što posjeduje, imetkom i vlastitom stabilnošću. Nadahnjuje druge ljude organizatorskim talentom i bezgraničnim optimizmom. On se ne bori za sebe, nego za društvo kojemu želi biti dobar primjer.

Kada komunicira s ljudima, u razgovorima u koje je uključeno više govornika, zna kako prenijeti pravu poruku i osvojiti naklonost slušatelja. Komunicira bez teškoća, brzo i inteligentno.

Njegova figura tijela djeluje moćno i snažno te tko god ga sretne, očaran je njezinom preobrazbom. Iako mu se figura promijenila, osobine nisu pa i dalje ima timski duh, želju za rješavanjem teških problema i čvrsto stoji na zemlji.

Visinu svoga položaja promatračima

predočava stilom svoga odijevanja. Nosi dobre kombinacije boja odijela i kravata. Njegova odluka da smršavi donijela mu je novu svježinu. Modna transformacija mu je fantastična. Hodajući lepršavim hodom po oblacima snova, ipak je oprezan i drži se sigurnoga puta. Pogled njegovih smeđih očiju uživa u popularnosti, a ujedno mu pojačava samopouzdanje.

Radeći kao ministar graditeljstva i potpredsjednik Vlade, stalno je bio pod stresom, u strci i gužvi. Takav rad iscrpljivao mu je energiju i hrabrost.

Sredinom 2012. godine podnio je ostavku, a nakon nekog vremena ponovno najavljuje ozbiljan upliv u političke vode.

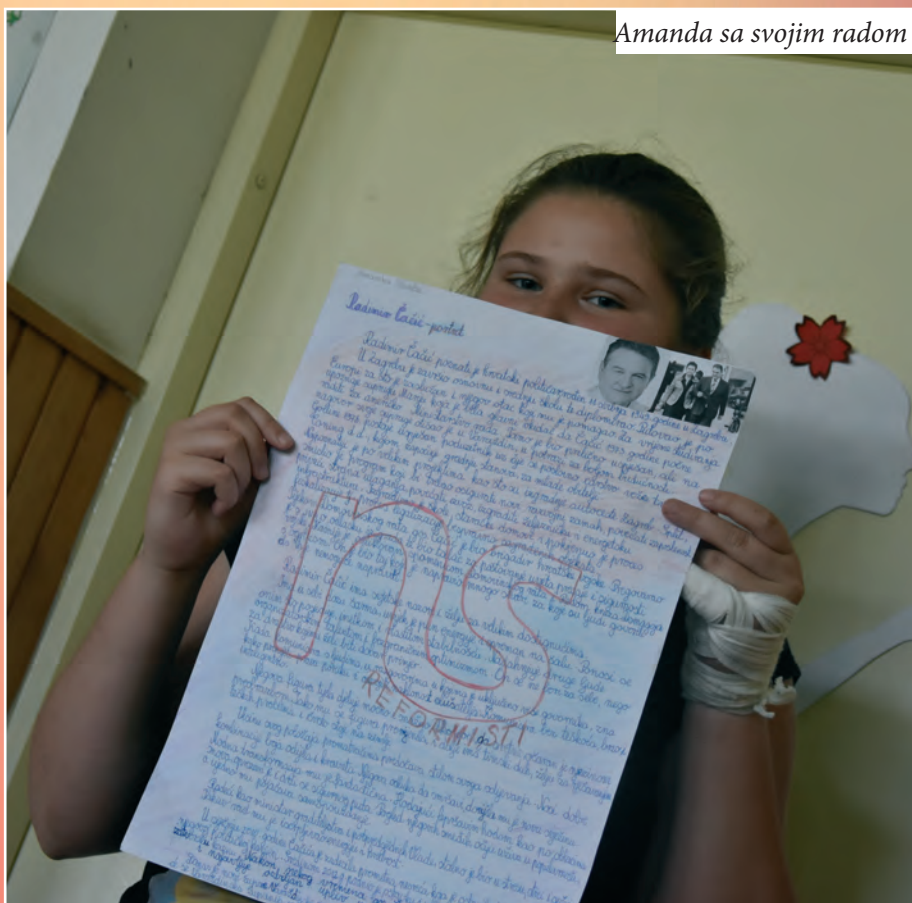
Danas je novi župan Varaždinske županije. Kaže da je pobjedu i očekivao, a sada očekuje i da će se Varaždinska županija vratiti na vodeći položaj u Hrvatskoj.

PODUZETNIK - MOJ UZOR

Najpoznatiji je po velikim projektima kao što je izgradnja autoceste Zagreb-Split, osmislio je program koji bi trebao osigurati novi razvojni zamah, povećati zaposlenost, privući strana ulaganja, povećati izvoz te izgraditi željezničku i energetska infrastrukturu. Izgrađivao je škole, staračke domove i pokrenuo je proces fiskalizacije tj. proces legalizacije bespravno sagrađenih objekata.

Tijekom Domovinskog rata gosp. Čačić bio je brigadir Hrvatske vojske. Pregovarao je s JNA o odlasku iz grada te bio talac za poštivanje uvjeta predaje i sigurnosti vojske. Kasnije je odlikovan Spomenicom Domovinskoga rata i Redom kneza Domagoja s ogrlicom. On je bio taj koji je napravio mnogo stvari za koje su ljudi govorili da ih je nemoguće napraviti.

Amanda sa svojim radom

Iako je vrlo mlad, **Matija Žulj** ima više iskustva od nekih starijih osoba.

Mislim da je on jedan od posebnijih poduzetnika iz ovih krajeva jer smatram da nije lako postići toliki uspjeh u tako kratkom vremenu. Jedini je odlučio promijeniti način na koji se proizvodi hrana da bi bilo manje gladnih u svijetu, zato sam baš njega izabrala za portretiranje

uzora u sklopu „**Male poduzetničke akademije**”. Taj tamnokosi mladić iza svoga osmijeha krije upornost i želju za ostvarenjem svojih ciljeva. Jasno je da je radišan i da neće samo tako odustati od svojih snova.

Rođen je 1983. godine u Kutini gdje je 2013. godine osnovao vlastitu tvrtku pod nazivom „**Agrivi**”. Fakultet je pohađao u Zagrebu gdje je diplomirao računovodstvo. Neko je vrijeme tamo radio, a onda se vratio u svoj rodni kraj. Za početak je iz hobija zasadio vlastitu plantažu borovnice u okolici Kutine. Ta je plantaža borovnice uvelike utjecala na njegov današnji položaj. Tvrtka „**Agrivi**” nastala je kada je počeo razmišljati o globalnim problemima koje bi rješavao te shvatio da je jedan od glavnih prehrana. Novac mu nikada nije bio najvažnija stvar u životu. Odlučio je raditi nešto što će svijet promijeniti na bolje.

Smatram da bi se svi trebali ugledati na njega i njegovu želju da pomogne drugima.

Autorica: Maja Mavrek, 6. a

Rad, upornost, otvorenost prema novim iskustvima i idejama, sve su to osobine koje su urodile jednom od najfascinantnijih priča o uspjehu u modnoj industriji – od skromnog sina toskanskog kožara do milijunaša koji je udario temelje jednog od najluksuznijih i najprofitabilnijih modnih kuća na svijet. Riječ je, naravno, o Gucciju.

Guccio Gucci rođen je 21. ožujka u Firenzi. Kao tinejdžer, želeći izbjeći sudbinu svoga oca kožara, odlučio se „otisnuti u svijet” u potrazi za novim iskustvima pa se tako našao u Londonu, gdje se zaposlio u hotelu Savoy, najluksuznijem hotelu toga doba. Tamo je radio najrazličitije poslove, od peraća posuđa do nosača prtljage te je završio kao *liftboy*, što je smatrao vrhuncem karijere. S obzirom na status hotela, imao

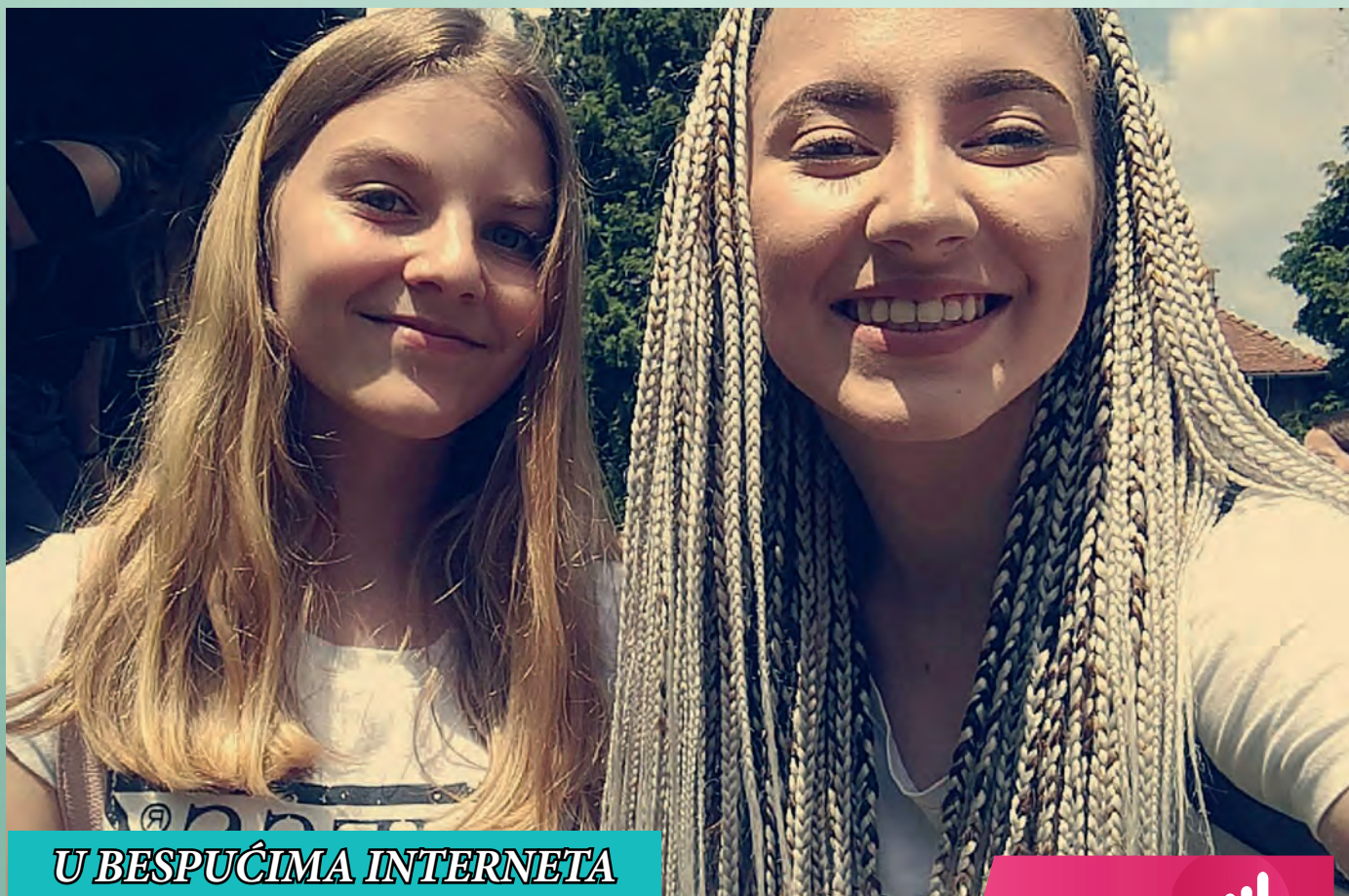
je priliku susretati se s osobama iz visokoga društva, umjetnicima i političarima. Promatrao je i upijao njihov stil i manire. Kada je dobio otkaz jer je postao prestar za posao *liftboya*, vratio se u Firenzu gdje je odlučio uštedevinu uložiti u pokretanje vlastitoga posla. Otvorio je malu obiteljsku trgovinu te se ponukao iskustvima iz Londona usmjerio na luksuzne proizvode za konjički sport – torbe, sedla i jahaće čizme. S obzirom na to da je zapošljavao najbolje stručnjake, ubrzo je postao poznat po kvaliteti i njegovi su proizvodi postali traženi među bogatom klijentelom. Dizajnirao je mnoge kultne proizvode, od kojih su najpoznatije mokasine sa zlatnim kolotovima i torba s ručkom od bambusa koju je proslavila **Grace Kelly**.

Ona je bila oduševljena dizajnom koji je u sebi spojio skromnost i luksuz.

A upravo taj, naoko nemoguć spoj, odlikovao je i samog Guccija. Iako je bio bogat i proizvođač luksuznih proizvoda, s druge strane Gucci je znao biti skroman, pa čak i škrt. Najčešće je nosio košulje bez kragne

jer su bile jeftinije, nosio je stari sat čiji je remen bio u tako lošem stanju da mu je zaposlenik kupio novi, a u kući je imao telefon na kovanice. Za vrijeme Guccijeva života njegovi su proizvodi bili dostupni samo u Italiji, a 1953., kad je umro, njegovi su nasljednici proširili posao na London, Pariz i New York. Iako su bili uspješni u širenju posla, bio je to zapravo početak kraja. Nasljednici su se međusobno borili za prevlast služeći se raznoraznim spletkama i podmetanjima, a dolazilo je čak i do fizičkih sukoba. Obiteljske razmirice i mnoge loše poslovne odluke dovele su kompaniju do bankrota, ali se stanje stabiliziralo kad je prešla u ruke dizajnera **Toma Forda**. Danas je to jedna od najprestižnijih modnih kuća.

U BESPUĆIMA INTERNETA

SVI ŽELE BITI „YOUTUBERI“

Autorica članka:
Mihaela Šprem, 8. a

Zanimanje budućnosti ili gubitak vremena

Youtuber – sve češće korištena tuđica

U posljednje se vrijeme u svijetu, a sve više i u Hrvatskoj, popularizira zanimanje *youtuber*, nazvano prema YouTubeu, poznatoj mreži za razmjenu videozapisa. Što zapravo *youtuberi* rade? Oni su obični ljudi koji objavom svojih videozapisa postaju popularni. Poznati *youtuberi* djeluju u raznim područjima, ponajviše u modi i glazbi. Kada dosegnu određenu popularnost u području za koje su se odlučili, otvaraju im se mnoga vrata pa se mogu okušati i u

drugim stvarima koje ih zanimaju. Naizgled je to divan posao; pa tko uz sve navedeno ne bi poželio postati *youtuber*? Posao je to koji na dlanu nudi popularnost, stalna putovanja, a nakon određenog broja pratitelja i dobru zaradu. No, on nikako nije jednostavan te iziskuje mnogo truda.

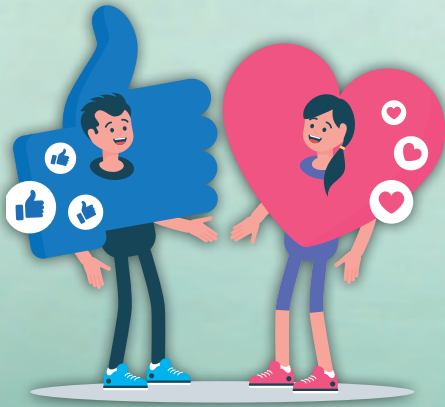
Od anonimnosti do svjetala reflektora

Mnogi su, prije toga potpuno anonimni tinejdžeri, uspjeli u tom poslu, što našim vršnjacima daje nadu da se i sami mogu naći pod svjetlima reflektora i dobiti svojih pet minuta slave. Zaneseni takvim razmišljanjem ne primjećuju probleme na koje pri tome nailaze.

Youtuberima treba mnogo vremena da bi uopće osmislili što će snimati, a još više da bi to snimili i uredili svoje videozapise. Mladi koji se odluče okušati u tom poslu često su zbog energije utrošene na spomenute radnje preiscrpljeni da bi učili. Zbog toga često posustaju u školi i skupljaju loše ocjene. Roditeljima je, naravno, bitna budućnost njihove djece pa takve situacije dovode i do svađa u obitelji.

YouTube u brojevima

Problem su i financije te se postavlja pitanje isplati li se uopće biti *youtuber*; ako na kraju sve padne u vodu, je li to samo gubitak novca? Da bi videozapisi bili kvalitetni, potrebna je oprema koja uključuje dobre kamere i osvjetljenje. Vratiti

uloženi novac nije lako, ali nije ni nemoguće. Zarada na YouTubeu temelji se na tome koliko je država gospodarski razvijena pa je lako zaključiti da je, u usporedbi sa Sjedinjenim Američkim Državama, zarada u Hrvatskoj i susjednim državama znatno manja. Broj kojim se računa zarada zove se CPM (cost per thousand), a odnosi se na zaradu za svakih 1000 pregleda. CPM je u Hrvatskoj samo 0,10, dok je u Sjedinjenim Američkim Državama taj broj mnogo viši – čak 11, što čini veliku razliku.

Kad slava udari u glavu

U tom zanimanju, osim uistinu talentiranih i sposobnih, postoje i oni koji se mogu nazvati lošim uzorima jer promiču krive vrijednosti. Neki *youtuberi* toliko

žude za popularnošću da su spremni učiniti drastične stvari kako bi to postigli. To su npr. vožnja zatvorenih očiju, vožnja velikim brzinama te brojne druge vratolomije. Na taj način, često i ne shvaćajući koliki je njihov utjecaj, loše djeluju na svoju publiku, koju čine najčešće djeca starosti od 10 do 16 godina. Današnja djeca često radije slušaju *youtubere* nego vlastite majke jer su uvučeni u svijet u kojemu su *youtuberi* za njih više od običnih ljudi.

Odgovornost prije svega

Kako u svemu tome ne skrenuti s puta? Osobama koje se počinju baviti tim poslom vrlo je važno osvijestiti što on predstavlja te koliki utjecaj uključivanjem u taj svijet imaju na druge. Ako naprave kanal s ciljem omalovažavanja drugih, postoji mogućnost da će potaknuti mnoge vršnjake da učine isto. S obzirom na brzi rast popularnosti toga zanimanja, smatram da bi se u školi, a i kod kuće trebalo o njemu više razgovarati. Kad je riječ o novcu, utješna je činjenica da ni popularni *youtuberi* na početku karijere nisu imali kvalitetnu i skupu opremu. Sve je došlo s vremenom. Važnija je kvaliteta ponuđenih videozapisa, njihov sadržaj i poruka koju šalju.

Upornost se isplati

Na kraju treba istaknuti da je Hrvatska, usprkos relativno lošoj zaradi, zemlja vrlo bogata *youtuberima*. Najčešće su to mladi starosti od 13 do 30 godina. U Hrvatskoj ima dvadesetak *youtubera* koji imaju više od 100 000 pretplatnika i odlični su u svome poslu. I dalje to nisu anonimci, poput najpoznatijeg svjetskog *youtubera* **PewDiePiea** koji godišnje svojim videozapisima zaradi do 15 milijuna dolara, nego najčešće razni glazbenici koji su svoje YouTube kanale otvorili tek nakon što su postali slavni. Najuspješniji je trenutno hrvatski instrumentalni duo **2Cellos** koji godišnje pregledima na YouTubeu zaradi do 950 000 dolara.

Ta činjenica ipak ne bi trebala obeshrabriti one koji se žele okušati u tome poslu jer ništa ne dolazi preko noći. Poznati *youtuberi* nisu jednostavno došli do velikih brojeva; iza njih su godine rada. I oni su mogli odustati, ali nisu. Zgrabili su svoju priliku. To je ono što svi trebaju napraviti, i to ne samo kada je u pitanju YouTube – naporno raditi da bi došli do cilja, pokazati drugima koliko toga mogu i ostvariti svoje snove. I naravno, pri tome ne zaboraviti obveze i temeljne ljudske vrijednosti. Uz mnogo rada i truda sve je moguće uskladiti.

I šestašice prate youtubere

Ne možemo govoriti o poduzetništvu, a da ne spomenemo poduzetnički pothvat na razini naše škole. Riječ je, naravno, o Učeničkoj zadruzi „Korpica“ za koju je ova školska godina bila jako uspješna.

Plasman na državnu smotru

Na Međuzupanijskoj smotri učeničkih zadruga koja se održala 25. svibnja u Ivancu, osvojila je treće mjesto i tako se plasirala na državnu smotru. To nas je potaknulo da istražimo njezino djelovanje od samih početaka. Unutar školske zadruge djeluje nekoliko sekcija: Izrada predmeta od slame koju vodi ravnateljica **Mirjana Posavec**, Ljekovito bilje koje vodi učiteljica **Suzana Klarić**, Mlade vezilje koje obučava učiteljica **Višnja Rodek**, Kreativna sekcija za koju je zadužena učiteljica **Đurđica Basarić-Rešetar**, Školski vrt – okoliš o čijem uređenju brigu vode svi učitelji, domari i učenici te Izrada predmeta od rogoza koju vodi učiteljica **Emina Husnjak**. Upravo je to sekcija o

kojoj smo odlučili malo više istražiti budući da je u nju uključeno najviše učenika našega razreda. Predmeti, točnije torbe od rogoza, biljke koja raste u vodi i na močvarnom terenu, u našim se krajevima nazivaju logožari. Učenici šestih, sedmih i osmih razreda petkom ostaju na izvannastavnoj aktivnosti i vrijedno se trude održati tradiciju koja dugo živi u našim krajevima.

Početcu učeničke zadruge

No, kako je sve počelo u našoj školi? Shvativši da na to pitanje ne znamo odgovor, odlučili smo ga potražiti. Osnovne informacije pronašli smo na internetskoj stranici škole: Učenička zadruga „K(u)orpica“ Osnovne škole Ivana Rangera u Kamenici osnovana je 5. studenoga 1998. godine kao prirodni nasljednik poljodjelskog pouka i učeničke zadruge utemeljene 1929., a obnovljene 1958. godine. Da bismo dobili više informacija o tome kako je sve u početcima izgledalo, morali smo zakoračiti malo dublje u prošlost i zaputiti se k bivšoj ravnateljici škole **Mariji Rodek**, koja je uz sadašnju ravnateljicu **Mirjanu Posavec** i učiteljicu kemije i domaćinstva **Jadranku Vusić**, bila jedna od voditeljica zadruge. Ona je bila ugodno iznenađena našim posjetom i rado je s nama podijelila članke iz raznih novina koji govore o uspjesima učeničke

Logožari naših učenika

Autori reportaže: Lucija Rocek, Lana Maček i Marko Maček, 6. a

zadruge. U njima smo pročitali mnoge zanimljive informacije, među kojima su i najbolji rezultati naše učeničke zadruge na smotrama i natjecanjima. S istraživačkim radom „Stari kamenički zanati“ EKO grupa osvojila je prvo mjesto 2002. godine, a rad „Uloga ježa u školskom vrtu“ osvojio je 2005. godine 5. mjesto na državnoj smotri u Zadru.

Poslužila nas je i sreća pa smo ondje zatekli bivšega učenika škole **Elvisa Vusića**, sada 28-godišnjaka, koji je prije 20 godina i sam sudjelovao u izradi logožara. Dok su Lucija i Lana vrijedno pretraživale članke i bilježile najzanimljivije podatke, Marko je porazgovarao s Elvisom postavljajući mu pitanja o tome kako je ta aktivnost izgledala za vrijeme njegovih školskih dana.

„U početku nije bilo mnogo zainteresiranih. Bilo nas je dvoje ili troje koji smo to znali pa smo privukli svoje prijatelje“, ispričao je Elvis, koji se u izradu logožara uključio u četvrtome razredu. Saznali smo od njega i da su se logožari izrađivali u Kamenici i Crkovcu, ali da su bili uključeni i pojedinci iz Žarovnice te Kameničkog Podgorja. Prisjetio se i samih početaka svoga bavljenja logožarima:

„Moj otac se u ovoj zgradi, dolje u podrumu, bavio izradom logožara. Tako sam zapravo ja završio u svemu tome.“

U nastavku nam je opisao prizor koji nam je dobro poznat jer i sami godinama sudjelujemo u čišćenju rogoza - igralište puno rogoza koji se suši.

Govoreći o projektima u koje je škola, odnosno učenička zadruga bila uključena, spomenuo je natjecanja iz novinskih članaka i osvojena visoka

„Korpica“ na smotri u Ivancu

drva s urezima u koje se navodi dretna od kudjelje. Između dva drva dvije su okomite letvice - svaka s jedne strane, a na njima su izbušene rupice koje određuju dužinu logožara.

„Priema“ se treba nasnovati, tj. gornji i donji dio „prieme“ treba povezati špagom. S provlačenjem rogoza kreće se s lijeva nadesno i to tako da se rogoz provuče između dvije špage – iznad, ispod, iznad, ispod i tako naizmjenično. Na kraju se višak rogoza koji viri isprepliče obrnutim putem natrag. Rogoz se zbija do jedne trećine logožara i tada se upliče pripremljena ručka. S lijeve strane upliče se pola ručke, a s druge, desne strane, pola druge ručke. Na upletene ručke nastavlja se dalje zbijati rogoz i izrađuje se dio jednake veličine kao i prvi. Na drugi se dio upletu druge polovice ručki. Logožar je gotov kad se isplete i treći dio. Kao najsloženiji posao izdvaja izradu ručki:

„Uvijek je to bio najzahtjevniji dio posla koji su obavljali muški članovi obitelji. Najteži je zbog toga što zahtijeva usklađenost rada ruku zbog zahtjevnih radnji poput uplitanja rogoza lijevom i desnom rukom te prebacivanja.“

U našoj školi taj posao najspretnije obavlja **Agata Čretni**, spremačica škole, koja je sa zadrugom od njezinih početaka te tvrdi da od tada u radu učenika nije bilo većih promjena.

mjesta, a također i akcije rezanja rogoza na Bitoševju te je na kraju ponosno istaknuo:

„Govorili su tada da smo, s obzirom na veličinu mjesta iz kojeg dolazimo, najkreativnija učenička zadruga.“ S obzirom na to da sve manje odraslih izrađuje logožare, Elvis je bio poprilično sumnjičav kada smo ga upitali za mišljenje o tome koliko su današnji učenici spretni u izradi logožara. Nakon toga pozvali smo ga da pogleda naše logožare kako bismo ga uvjerali u suprotno te smo krenuli dalje istraživati.

Kako nastaju logožari

Obratili smo se našoj voditeljici, učiteljici Emini Husnjak, koju smo upitali što treba imati učenik da bi mogao izrađivati logožare, može li to svatko ili treba posjedovati posebne vještine. „U cijelom procesu najvažnija je želja za učenjem novih vještina, strpljenje i preciznost te dobra motorika ruku“, istaknula je, a zatim nam je ukratko opisala cijeli proces izrade logožara. Prva radnja jest ubiranje rogoza, što se radi u ljetnim mjesecima, srpnju i kolovozu, kada je rogoz zreo. Za izradu logožara ubire se samo „ženski“ rogoz jer je mekan i podatan, dok je muški rogoz tvrd i nije pogodan za izradu jer mu sredinu stabljike čini bat koji izraste kad je rogoz

zreo. Proces rezanja rogoza, gdje se točno ubire i čime, pojasnio nam je domar **Stjepan Grd** koji već godina sudjeluje u rezanju rogoza:

„Ide se na bajere gdje raste rogoz, reže se sa srpačama po mulju i po vodi i kad se nareže vozi se doma.“

Učiteljica Emina objasnila je kako dalje slijedi čišćenje rogoza koje uključuje micanje vanjskih pera i rezanje repova, a zatim se rogoz reže na pola i priprema za sušenje. Da bi bio potpuno suh, mora biti raširen u redove i sušiti se 15 dana na temperaturi od oko 30°C. Za to vrijeme rogoz treba redovito „posjećivati“ te ga nekoliko puta okrenuti da se ravnomjerni posuši. Nakon sušenja rogoz se prikuplja te usitnjava na trake široke pola centimetra. Logožari se izrađuju na tradicionalnom alatu „priemi“ koja se sastoji od dva bukova ili hrastova

Označivači stranica Kreativne sekcije

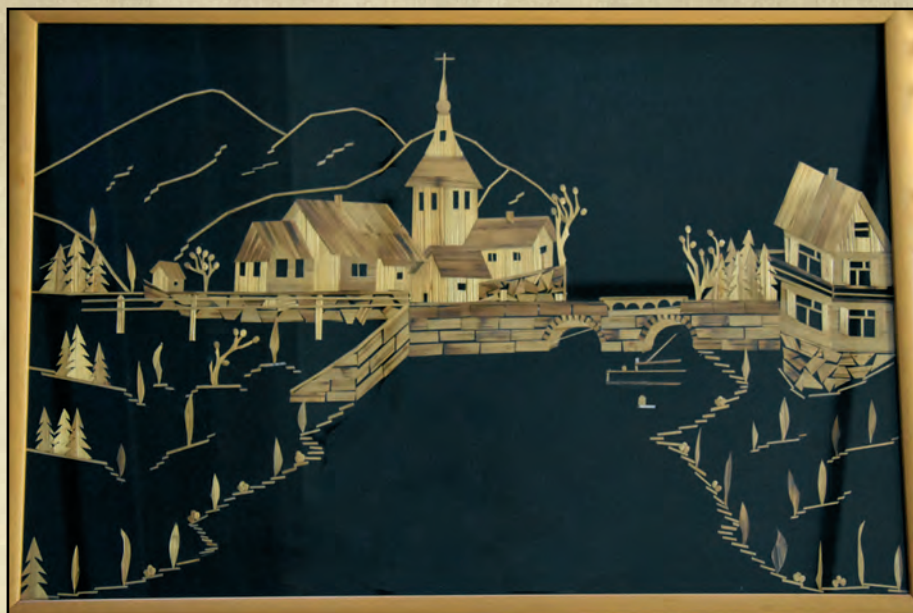
Istraživački rad učeničke zadruge

Učenička zadruga bavi se i istraživačkim radom, o čemu svjedoče već spomenuta natjecanja. Listajući novine koje smo dobili u potrazi za zanimljivim podacima, primijetili smo da je mentorica rada nagrađena 2010. u Zadru, „Uloga ježa u školskom vrtu“, upravo naša ravnateljica. Naslov nas je zaintrigirao, ali nismo mogli dokučiti o čemu se radi. Požurili smo da njezinoga ureda i zamolili ju da nam

ukratko opiše o čemu je točno u radu bilo riječi.

Istraživanje je provedeno na tri školska vrta: vrtovima u Crkovicu i Bedencu te školskom vrtu u Kamenici, a promatrala se pojava napadanja školskih vrtova od strane puževa golaća. U vrtu u Kamenici istovremeno je zamijećen jež, što se u radu dovelo u vezu s činjenicom da su u tom vrtu primijećena najmanja oštećenja. Rad je na Županijskoj smotri osvojio 1. mjesto, a na državnoj 5. mjesto. Ravnateljica ističe da su bivši učenici koji su vrijedno radili u izradi toga rada, **Janja, Eugenija, Daniela i Patrik**, danas uspješni mladi ljudi koji su završili

fakultete i našli posao u struci.

Mlade nade

Sudeći prema logožarima i ostalim proizvodima iz radionice „Korpice“, koji svaki tjedan osvanu u školi, a izradile su ih spretno ruke naših učenika, i njima predviđamo svijetlu budućnost. Važno je samo imati dobru volju i uvijek biti u potrazi za novim idejama. Učiteljica Đurđica, koja je na čelu Kreativne sekcije već četiri godine, kaže: „Ideja može biti trenutna; doživljaj, priroda; najčešće dolazi u trenutku kada se najmanje nadamo i očekujemo je. Ideje se ne mogu naučiti, one se jednostavno dogode i rezultat su cjelokupnog doživljaja okoline.“

U svijetu moderne tehnologije teško je održati tradiciju živom, ali naši učenici to itekako uspijevaju. Dokazuje to i malo istraživanje

Izrada slike od slame

koje smo proveli na učenicima prvoga i drugoga razreda. Bilo je tu zanimljivih i smiješnih izjava poput: „To su torbe od bambusa.“ No, većina je ipak znala što su logožari i kako nastaju pa već vidimo kako ćemo, kada napustimo ove školske klupe, imati dostojne nasljednike.

Izvyještaj s 22. smotre učeničkih zadruga Varaždinske županije

Ovogodišnja, 22. smotra učeničkih zadruga Varaždinske županije, održana je 25. svibnja u Osnovnoj školi Ivana Kukuljevića Sakcinskog u Ivancu. Ukupno je sudjelovalo više od 150 sudionika iz 29 zadruga. Naša škola predstavila se radovima učeničke zadruge „Korpica“ koja ima 108 članova podijeljenih u šest sekcija. Ove je godine zadruga bila jako aktivna te se marljivo pripremala za smotru na kojoj se predstavila izradom predmeta od rogoza (logožari), radovima Kreativne sekcije i Mladih vezilja te je osvojila treće mjesto među osnovnim školama i peto mjesto u ukupnom poretku osnovnih i srednjih škola. Tako se UZ „Korpica“ plasirala na državnu smotru koja će se održati u Vinkovcima.

Autorica: Laura Vresk, 7. a

Studenti u radionici Mladih vezilja

POŽAR ILI POSJETITELJ - PITANJE JE SAD

NAJVJEST
DANA

U slučaju požara – triput zvoni, naučili su davno učenici naše škole kada su spominjali mjere zaštite od požara. No, ipak, neke situacije u kojima su se našli u posljednje vrijeme pokazuju da je naučeno uglavnom zaboravljeno.

Cijeli sedmi razred potpuno su zbudile vježbe u slučaju požara. Plakat na prvom katu škole svakodnevno podsjeća na to da je svibanj mjesec zaštite od požara pa svi na oprezu iščekuju novu vježbu kojom će se provjeravati hoće li učenici škole pravilno reagirati u slučaju požara. Jedna takva „proba“ dogodila se nedavno, a cijeli pokušaj podsjećanja učenika na to što znači zvono koje tri puta zvoni, neslavno je i gotovo u potpunosti propao. Naime, zvonilo je tri puta, no sedmi je razred čuo samo jedno zvono. Požar im nije bio ni na kraj pameti, ali su se zato odmah razveselili misleći da su iz nekog razloga skraćeni sati. Razrednica također nije primijetila što se događa pa je učenike zadržala kako bi im zadala domaću zadaću. Zaključak je da bi tada, da se stvarno dogodio požar, izgorjeli, ali bi bar imali zabilježenu zadaću.

No, jučer, 15. svibnja 2018., reakcija učenika bila je za svaku pohvalu i moglo se primijetiti da je doza sigurnosti puno viša od prethodne, propale vježbe te da su učenici zbilja uvijek na oprezu. Ipak, muška populacija uglavnom se veselila jer su mislili da je u pitanju vježba u slučaju požara i da više neće morati biti na nastavi. Glasno su počeli vikali „To, yes, hvala Bogu!“ i smijati se. Jako su brzo ustali i s učiteljicom krenuli prema izlaznim vratima. Nekoliko učenika iz razreda išlo među zadnjima govoreći da to nije vježba nego je netko ušao u školu, zbog čega se oglasilo zvono, ali ostali nisu slušali. U cijeloj toj strci nisu primijetili da je zazvonilo samo jednom i da su oni posljednji ipak bili u pravu – to je bio samo posjetitelj. Ono što zabrinjava u svemu tome – ako nisu bili sigurni koliko je puta zvonilo i odmah su pomislili na protupožarnu vježbu, zašto nitko nije pomislio na pravi požar?

Samo nebo zna što će se dogoditi sljedeći put. Možda će neki skakati kroz prozore, a možda će samo mirno sjediti i ponovno čekati domaću zadaću. Ostaje nam pričekati i vidjeti.

Autorica: Petra Fištrek, 7. a

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

Četvero učenika sudjelovalo je na županijskoj razini natjecanja LiDraNo

LiDraNo

Amanda Bunčić, 6. a
Daria Vusić, 7. a
Ivan Vusić, 7. a
Mihaela Šprem, 8. a

LIK - Likovna kultura

Lana Jurgec, 5. a
Ivano Mavrek, 5. a
Amanda Bunčić, 6. a
Maja Mavrek, 6. a
Leonarda Barbir, 7. a
Ivana Dijanešić, 7. a
Laura Vresk, 7. a (6. mjesto)
Vanessa Čavka, 8. a

Biologija

Petra Fištrek, 7. a

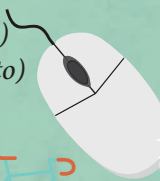
Geografija

Petra Fištrek, 7. a (4. mjesto)
Laura Vresk, 7. a (17. mjesto)

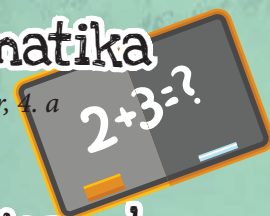
Informatika

Dario Jurgec, 8. a (5. mjesto)
Matej Mavrek, 8. a (8. mjesto)

Matematika

Karla Barbir, 4. a

Tehnička kultura

Lana Jurgec, 5. a (14. mjesto)
Lana Maček, 6. a (20. mjesto)
Roko Bencek, 7. a (10. mjesto)
Karlo Juren, 8. a (8. mjesto)

Sigurno u prometu

Erik Bencek, 5. a (1. mjesto)
Hana Hunjet, 5. a (3. mjesto)
Tea Kišiček, 5. a (25. mjesto)
Ivano Mavrek, 5. a (38. mjesto)

Čitanjem do zvijezda

Elena Jug, 7. a
Laura Vresk, 7. a
Daria Vusić, 7. a
Petra Fištrek, 7. a (plakat) - 2. mjesto

grupno 16.
mjesto

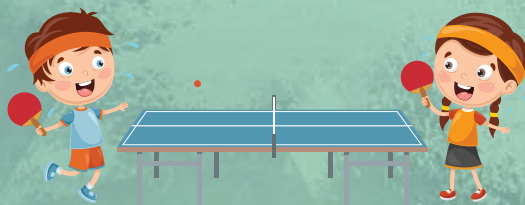
Šah

Lana Maček, 6. a
Marko Maček, 6. a
Dario Cikač, 8. a
Mihael Lazar, 8. a
5. mjesto

Stolni tenis

Matija Kidemet, 7. a
Dario Cikač, 8. a
Dario Jurgec, 8. a
Elvis Željezić, 8. a

22. smotra učeničkih zadruga Varaždinske županije

Hana Hunjet, 5. a
Laura Vresk, 7. a
Filip Željezić 8. a

DRŽAVNA NATJECANJA

Ove godine učenici naše škole bili su izuzetno uspješni na županijskim razinama natjecanja pa su se tako na državna natjecanja plasirali sljedeći učenici:

Laura Vresk svojim radom na natjecanju iz Likovne kulture - „LIK”,

Petra Fištrek plakatom na natjecanju „Čitanjem do zvijezda”,

Erik Bencek u natjecanju „Sigurno u prometu”,

Hana Hunjet, Laura Vresk i Filip Željezić u sklopu učeničke zadruge.

Rad učenice Laure Vresk, 7. a

Erik Bencek, 5. a na natjecanju Sigurno u prometu

ČITANJEM DO ZVIJEZDA

Učenice Petra Fištrek, Daria Vusić, Laura Vresk i Elena Jug sudjelovale su pod mentorstvom knjižničarke Emine Husnjak na natjecanju „Čitanjem do zvijezda“.

Ove su godine učenici trebali pročitati tri djela: „Tajni dnevnik Adriana Molea” Sue Townsend, „Koru od jabuke” Jadranke Klepac te „Gregov dnevnik” Jeffa Kinneya. Dok su ostale učenice sudjelovale u kvizu znanja, Petra Fištrek školu je predstavljala plakatom koji je prošao na državnu razinu natjecanja. Petrin izvještaj možete pročitati u nastavku.

Nacionalni projekt za poticanje čitanja, natjecanje „Čitanjem do zvijezda”, održan je u Međimurskoj županiji, u gradu Čakovcu. Natjecanje se sastojalo od dvije kategorije: kviza znanja (županijska razina) i prezentacije plakata izrađenih na temu „Zapisi iz škrinjice sjećanja” (državna razina). Kviz znanja održan je u III. osnovnoj školi Čakovec, a prezentacija plakata u Srednjoj školi Čakovec.

Državna razina natjecanja otvorena je zanimljivom priredbom na kojoj su nastupili pjevački zbor te učenici nižih razreda sa svojim duhovitim recitacijama i igrokazima. Ukupno je bilo izloženo 24 plakata iz cijele Hrvatske, čak i poneki iz Srbije, koje je procjenjivalo pet članova žirija. Osim izgleda plakata ocjenjivalo se i usmeno izlaganje pa se u zraku osjetilo dosta treme.

Kako bi se natjecateljima umanjila nervoza i skratilo vrijeme čekanja, organizirano je druženje s **Jadrankom Klepac**, autoricom djela „Kora od jabuke”, koje je bilo dijelom obveznog štiva na ovogodišnjem natjecanju. Druženje je proteklo ugodno i u odličnom raspoloženju. Najzanimljiviji dio bilo je postavljanje pitanja autorici.

„Biste li vi znali riješiti kviz koji smo mi rješavali?”, začulo se pitanje iz publike, a dvoranom se prolomio smijeh. Autorica je na to domišljato odgovorila da vjerojatno bi, ali da bi prije toga morala svoj roman ponovno pročitati.

Nakon natjecanja bio je organiziran ručak, a zatim i brojne radionice te razgledavanje grada.

Usprkos visokim temperaturama, mentorica i ja odlučile smo se za šetnju Čakovcem. Razgledale smo Stari grad i Trg republike, glavni gradski trg.

Dodjela zahvalnica za sudjelovanje uslijedila je odmah nakon razgledavanja grada, a zatim je u dvorani nastao muk. Zavladao je neizvjesnost i napetost. Naravno, slijedilo je proglašenje pobjednika.

Iako naša škola nije osvojila jedno od prva tri mjesta, natjecanje me oduševilo svojom idejom i dobrom organizacijom te postalo iskustvo koje bih voljela ponoviti.

*Autorica: Petra
Fištrek, 7. a*

Obilježen Svjetski dan sindroma Down

U ŠARENIM ČARAPAMA

Sindrom Down uzrokuje pogrešno razvrstavanje kromosoma tijekom stanične diobe spolnih stanica, tako da se u stanici nađe višak cijelog ili dijela jednog kromosoma.

Svakog ožujka učenici područne i matične škole oblače obojene različite čarape kako bi se priključili akciji kojoj je cilj senzibiliziranje javnosti za zalaganje prava, inkluziju i dobrobit osoba sa sindromom Down.

Učenici u šarenim čarapama

Učenici 5. razreda

Svake godine na drugi dan drugog tjedna drugog mjeseca tisuće ljudi diljem svijeta udruži se kako bi sudjelovali u događajima i aktivnostima kojima žele podići svijest o sigurnosnim problemima na internetu. I učenici 5. razreda

CAP radionice

SIGURAN, JAK, SLOBODAN

CAP program (Child Assault Prevention = prevencija napada na djecu) u Hrvatskoj se primjenjuje na inicijativu Udruge roditelja „Korak po korak“ uz dopuštenje Međunarodnog centra za prevenciju napada (ICAP).

Internet bez straha

SIGURNI NA INTERNETU

Svake veljače organizira se Dan sigurnijeg interneta kojemu je cilj promicanje sigurnije i odgovornije upotrebe online tehnologije i mobilnih uređaja, posebice među djecom i mladima.

priključili su se obilježavanju tog dana radionicom na Satu razrednika pod vodstvom stručne suradnice **Nikoline Županić**. Bila je to prigoda da u radionici nauče nešto novo ili ponove već naučeno gradivo o tome kako se ponašati na internetu. Na

kraju je svaki učenik dobio brošuru „Kako zaštititi dijete u svijetu interneta, mrežnih tehnologija i mobilnih telefona“ Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM).

Naša škola uključila se u provođenje programa od školske godine 2013./2014. Radionicom učenici imaju priliku prepoznati opasne situacije te naučiti strategije kojima mogu povećati svoju sigurnost i uspješnije zastupati sebe.

Nakon što su roditelji na roditeljskom sastanku bili upoznati s planom i ciljevima projekta, i ova generacija učenika trećih i četvrtih razreda aktivno je sudjelovala na radionicama dana 23. i 26. ožujka 2018. godine. Naučili su kako je pravo svakoga čovjeka da bude

„siguran, jak i slobodan“, kako je važno boriti se za svoja prava te pritom ne oduzeti tuđa i još mnogo toga.

CAP u Područnoj školi Zarovnica

Naši učenici na dodjeli priznanja

Otvorenjem izložbe fotografija i dodjelom priznanja, 7. prosinca 2017. završena je ovogodišnja ekološko-obrazovna akcija „Cvijet za ljepši grad”. Ove godine naši su učenici prikazali široku paletu svojih kreativnih sposobnosti i oduševili sve nazočne.

Cvijet ZA LJEPŠI GRAD

Među izloženim učeničkim likovnim radovima nagrađen je **Luka Petak**. Priznanja su uručena i autorima fotografija - **Karlu Jurenu, Dori Husnjak, Ireni Husnjak, Mihaelu Husnjaku, Mihaelu Lazaru i Mihaeli Šprem**. Posebna su priznanja dodijeljena Kreativnoj grupi iz OŠ Ivana Rangera iz Kamenice koja je izradila

zajednički likovni rad, a priznanje za cijelu skupinu preuzela je **Lana Jurgec**. Članice navedene

kreativne grupe su **Lana Čavka, Hana Hunjet, Lana Jurgec, David Vresk, Lea Vusić, Amanda Bunčić, Lana Maček, Sabina Bencek, Petra**

Cikač, Ivana Dijanešić, Elena Jug i Laura Vresk. Posebno priznanje dodijeljeno je i učenicima kameničke škole – **Dariju Jurgecu, Leu Štefaneku i Mihaelu Lazaru** za

videozapis „Cvijet za ljepši grad” koji je prikazan za vrijeme priredbe.

Mladi matematičari

FESTIVAL MATEMATIKE

Četvrti po redu Festival matematike održan je 5. travnja 2018. u Gospodarskoj školi u Varaždinu.

Učenici Osnovne škole Ivana Rangera Kamenica sudjelovali su na festivalu sa svojih 5 ekipa: tri ekipe predstavljale su matičnu školu dok su dvije ekipe predstavljale područnu školu. Učenici su se ekipno natjecali u kategorijama **Andeli** (1. i 2. razred), **Špancireri** (3.

i 4. razred) i **Husari** (5. i 6. razred). Osnovni motiv Festivala je promicanje i popularizacija matematike, poticanje logičkog mišljenja i matematičkih sposobnosti kod učenika, povezivanje i primjena matematičkog znanja, kreativnost, inovativnost i stvaralaštvo učenika. Ovogodišnja tema Festivala bila je

„Gospodarstvo Varaždinske županije”. Za sve sudionike nakon natjecanja bile su organizirane radionice, a za učitelje i mentore u pratnji (**Đ. Basarić-Rešetar, Blaženka Sajko i Bernarda Kljunić**) stručni skupovi i radionice.

U sklopu projekta „Rusak (pun) kulture” učenici nižih razreda područne i matične škole 3. studenoga 2017. imali su prigodu uživati u interaktivnoj predstavi „Šumastikus” u realizaciji Umjetničke organizacije **TeatruM**. „Šumastikus” je predstava o Rozi, Drašku i čarobnoj šumi. Povremene svađe i dječja zajednička otkrića protkani su pričama lektirnih naslova (Šuma Striborova, Petar Pan...). Jednostavna scenska rješenja (interakcijom protagonista) potiču učenike na zamišljanje prostora i situacija kroz koje „prolaze” razigrani Roza i Draško.

PROJEKT ŠAFRAN

Svake godine učenici dodatne nastave iz povijesti uključuju se u „Projekt Šafran” sadnjom lukovica žutoga šafrana. Tim projektom obilježavaju 27. siječnja, Dan sjećanja na holokaust, educiraju se o holokaustu te nastoje ostale osvijestiti da nikada ne zaborave strahote koje su se događale tijekom Drugoga svjetskog rata.

Učenice sedmoga razreda sade žuti šafran

8. razred na izložbi u Lepoglavi

RATNI FOTOZAPISI

Domovinski rat najvažniji je događaj u novijoj hrvatskoj povijesti. Jedan od oblika učenja o njemu je i posjet izložbi koja je postavljena u Lepoglavi.

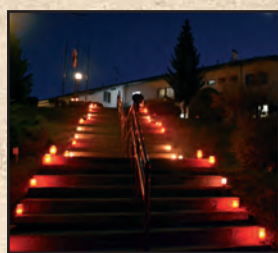
Izložba „Mladen Genc - ratni fotozapisi” nastala je kao nastavak aktivnosti Državnog arhiva u Varaždinu koje obuhvaćaju prikupljanje i prezentaciju arhivskog gradiva o Domovinskom ratu. Ujedno je to bila i prigoda da naši učenici 8. razreda čuju nekoliko informacija „iz prve ruke”. Kroz izložbu ih je vodio **Mirko Druško** te s njima podijelio svoje znanje o događajima u kojima je i sam sudjelovao.

Kako je predznanje, kao i svako iduće znanje, bitno za kasniji život, potrebno je nove naraštaje već odmalena poučavati o Domovinskom ratu, njegovoj istini, značenju i posljedicama, a tome je zasigurno pridonijela ova izložba.

Osmaši na izložbi

Fotografija: Ivan Štefek, prof.

Paljenje lampaša

Autorica: Emina Husnjak, prof.

U petak, 17. studenoga 2017. učenici naše područne i matične škole obilježili su Dan sjećanja na Vukovar. Toga dana učenici su zajedno sa svojim učiteljima prvi sat nastave posvetili upravo toj temi, a u spomen na Vukovar zapalili su svijeće duž cijele šetnice i ulaznih stepenica te na taj način odali dužno poštovanje žrtvama.

Dan hrvatskih knjižnica

NAGRAĐENI NAJCITACI

Odlukom 37. skupštine Hrvatskoga knjižničarskog društva, održane 2010. godine u Tuhelju, 11. studenoga obilježava se kao Dan hrvatskih knjižnica.

V arazdinska županija već godinama obilježava Dan hrvatskih knjižnica nagrađivanjem najčitača školskih i gradskih knjižnica. Ovogodišnji najčitači kameničke osnovne škole su Mateo Maček, 4. b razred iz Područne škole Žarovnica i Laura Vresk, 7. a.

Tulum s(l)ova

S KNJIGOM NA TULUM

I ove godine učenici OŠ Ivana Rangera bili su sudionici Tulum s(l)ova, izvornog hrvatskog projekta koji potiče čitanje iz užitka.

K ao i svake godine, projektu su se priključile učenice osmoga razreda. Osim čitanja po izboru, tulum su učenice, zajedno sa školskom pedagoginjom Nikolinom Županić i knjižničarkom Eminom Husnjak, upotpunile različitim zabavnim igrama. Svjetlost svijeca dala je poseban ugođaj, a nakon tulumarenja učenici su se putem aplikacije Skype povezali s tulumama iz Osnovne škole Vinica.

Svjetski dan izumitelja

KAKO FUNKCIONIRA TESLINO JAJE

Teslino jaje

U spomen na sve izvanredne pojedince koji su svojim izumima poboljšali naš svakodnevni život, 9. studenoga obilježava se Svjetski dan izumitelja.

N ikola Tesla najpoznatiji je hrvatski, ali i najveći svjetski znanstvenik i inovator bez čijih otkrića ne bismo mogli živjeti načinom kojim živimo danas jer - za početak, bili bismo u mraku. Povodom obilježavanja toga dana

u školi, učenici naše škole imali su prigodu upoznati neke od Teslinih izuma i njihove primjene. Jedna od zanimljivih demonstracija Teslinih izuma je „Teslino jaje“. Učiteljica povijesti i knjižničarka **Emina Husnjak** demonstrirala je na koji način ono funkcionira. Tim svojim otkrićem i demonstracijom jajeta, Nikola Tesla privukao je pažnju investitora prema mogućnostima izmjenične struje, omogućio je izradu prvih elektromotora izmjenične struje, a time i njezinu primjenu u najširem opsegu.

Zabavna lektira

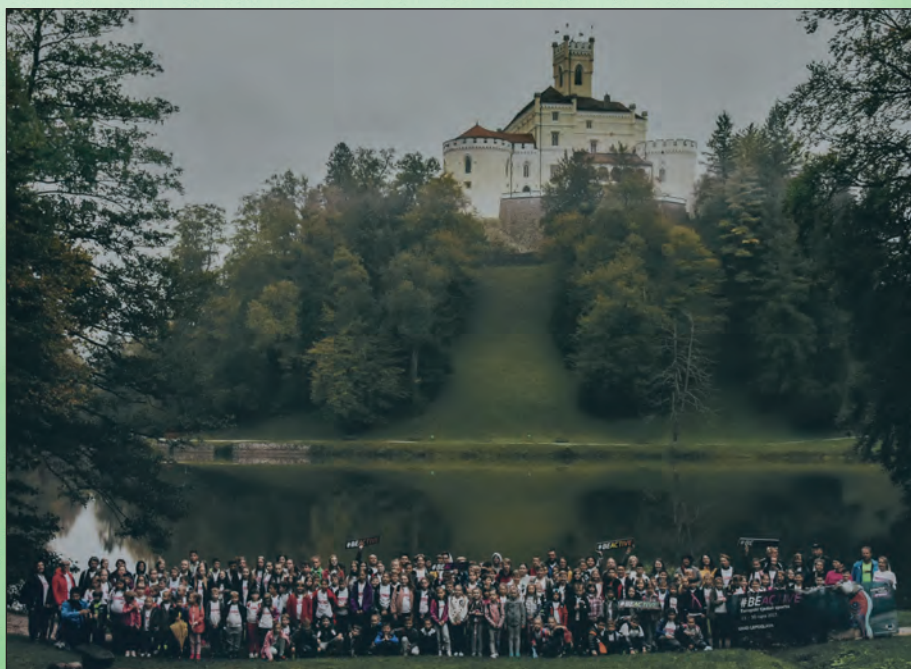
NE SUDI KNJIGU PO KORICAMA

Svi smo se susreli s izrekom „Ne sudi knjigu prema koricama“, što zapravo znači da ne možemo prepoznati vrijednost nekoga ili nečega samo prema onome što vidimo na površini.

„Ne sudi knjigu po koricama“ - naziv je projekta kojim je učiteljica Hrvatskog jezika **Nataša Narančić**, u suradnji s knjižarkom **Eminom Husnjak** odlučila osvijestiti kod učenika potrebu da je ipak najvažnije - pročitati knjigu!

Knjige koje nisu na popisu lektire, učiteljica je umotala u novinski papir te ispisala prvu rečenicu po kojoj su učenici odabrali knjigu. Učenici su tako tijekom mjeseca imali priliku saznati je li knjiga odgovarala njihovom prvom dojmu.

Napisala i fotografirala: Emina Husnjak, prof.

Dan u Trakošćanu

OBILJEŽEN EUROPSKI TJEDAN SPORTA

Europski tjedan sporta inicijativa je Europske komisije za promicanje sporta i tjelesne aktivnosti diljem Europe, pri čemu zemlje sudionice organiziraju aktivnosti i događaje na nacionalnoj razini. Europski tjedan sporta počinje 23. rujna i mi kao škola u suradnji sa Zajednicom sportskih udruga Lepoglava već treći put zaredom organiziramo tradicionalnu manifestaciju sportsko-edukativnog karaktera.

Nakon četiri godine zajedničkog rada i dobre suradnje roditelji, učenici i učiteljica 4. b PŠ Žarovnica za kraj su školske godine proveli ugodan dan u prirodi.

U spon na obližnju Ravnu goru za neke je bio pravi izazov, ali i ugodna šetnja prirodom. Uspon od dva sata protekao je prebrzo čemu su pridonijeli razgovor, promatranje i osluškivanje prirode. Druženje se nastavilo na Ravnoj gori gdje je sve koji su se popeli dočekala dobra „logistika”. Umor nije bio prepreka za sportske igre i partiju nogometa. Nakon ugodno provedenoga dana spuštanje nije predstavljalo nikakav

problem. Svi su se na kraju složili kako je

Ove godine naš je cilj bilo rekreativno kretanje u prirodi. Bavljenje rekreativnim vježbanjem može uvelike pridonijeti zdravlju, psihološkoj dobrobiti i općoj kvaliteti života. Rekreativni sport obično je manje stresan i manje tjelesno i mentalno zahtjevan, a sadržaji sportske rekreacije obuhvaćaju niz različitih sportskih aktivnosti prilagođenih potrebama vježbača koje se izvode u slobodno vrijeme u okviru više ili manje organiziranih programa. Obično su prisutna manja očekivanja vezana uz postignuća, ali i posvećenost vježbanju, a termin rekreacija implicira vježbanje radi zdravlja i osvježanja i duha i tijela.

Stoga smo ove godine posjetili Trakošćan. U rekreativnom vježbanju sudjelovali su svi učenici i učitelji naše škole. Razrednici su u dogovoru sa svojim učenicima dogovorili rute kretanja: oko dvorca ili oko jezera. Bilo je tu i badmintona, a učiteljice su pokazale učenicama kako su se nekad igrali „gumi-gumi” i popularna „školica”.

Prednost rekreativnog kretanja kroz šumu je mogućnost da nađete na koji vrganj koji raste uz stazu. Na kraju, usprkos tmurnom vremenu, planirani Europski tjedan sporta obilježili smo u skladu s planiranim.

Zajedno u prirodi

AKTIVNO DRUŽENJE NA
RAVNOJ GORI

prekrasno proveden dan u prirodi pravi doživljaj i lijepa uspomena.

Autorica: Katica Veseljak, prof.

Fotografija: Katica Veseljak, prof.

BLAGO DANU KOJI POČNE MIRISIMA KRUHA!

Različitim svečanostima i manifestacijama uz blagoslov, molitvu i simbolično blagovanje kruha zahvaljujemo na svim plodovima, radostima, uspjesima i darovima kojima smo tijekom godine bili podareni.

Učenci Područne škole Žarovnica u integriranom tjednu „Dani zahvalnosti za plodove zemlje“ – upoznavali su žitarice, mijesili i pekli

proizvode od dizanog tijesta. U petak, 13. listopada 2017., tradicionalno smo obilježili Dan kruha kratkom priredbom u dvorani u Kamenici i Žarovnici. U priredbi su sudjelovali učenici od prvog do osmog razreda: i mali i veliki. Bilo je tu pjesama i recitacija. Atmosfera je bila vesela i svi su pažljivo slušali. Svečanost je uvećao župnik naše župe vlč. **Dragutin Joč** koji je

posvetio darove koje smo pripremili (voće, kiflice, kruhove, krafne, kroasane i druge pekarske proizvode te jesenske plodove). Duhovni plodovi takvog susreta osjećali su se i u zajedničkom, radosnom i nestrpljivom blagovanju nakon priredaba.

Završne aktivnosti vezane uz Dane zahvalnosti za plodove zemlje.

Učenici nižih razreda područne i matične škole zaokružili su ih posjetom pekari „Klasje“ u Lepoglavi i starom mlinu „Friščić“ u Ivanču. Dok su u pekari vidjeli kako nastaje kruh i pecivo koje danas konzumiramo, u starom Friščićevom melinu vidjeli su dašak prošlosti te pokušali zamisliti kako je to bilo nekad.

Mlinovi na Bistrici svojevrsni su zaštitni znak Ivanca: od Prigorca, preko Ivanca do utoka u Bednju radilo je od sredine 19. stoljeća skoro do sedamdesetih godina ovog stoljeća dvadeset mlinova. Posljednji vlasnici „ivanečkih melinova“ u Prigorcu bili su: Roza i Josip Sever, Andrija Mudri, Andrija Friščić (stari i novi mlin); u gornjem Ivanču: Ivan Čaklec (prije Pust i Lončar), Pust-Obsigerov mlin, Kukuljević-Rajterov mlin, Josip

DAŠAK PROŠLOSTI U IVANEČKIM MLINOVIMA

Čaklec, Anka Friščić, Šutej-Muckov mlin, Antun Gotal-Golovrščan; u Ivanču: Antun Levanić, Izidor Pavlinjak, Danijel Posarić, Alojz i Milka Milić, Dragutin Karažinec, Ivica Bukovec, Martin Hrg-Ivan Čaklec i Ivan Stanko. Ivanečki mlinovi preuzimali su meljavu pšenice, raži i kukuruza

na širokom području od Vidovca, Jurketinca i Grede, Ivanca i okolice. Svaki od mlinova imao je stalne korisnike, a žito su u dogovorene dane preuzimali prijevoznici pojedinog mlinara i za nekoliko dana vraćali brašno u naselja udaljena od Ivanca i do 15 km.

Osim što su obilježili Dan kruha svečanim priredbama, mijesili i pekli kolače kroz tjedan, učenici su u ponedjeljak, 16. listopada, nastavili s aktivnostima. Odlučili su iskoristiti topli jesenski dan te uz pomoć svojih razrednih učiteljica i domara pripremiti kestenijadu. Uživali su u druženju u parku škole, a ponajviše u mirisu i okusu vrućih i svježe pečenih kestena.

Prirredba učenika nižih razreda

SVETI NIKOLA

To je blagdan kada se radujemo i zahvaljujemo svetom Nikoli što je u svojoj prošlosti činio dobra i poštena djela. Svi se vesele, naročito djeca. Kako bi mu pokazali svoju zahvalnost, učenici od 1. do 4. razreda upriličili su prirredbu te pokazali što su sve naučili o svetom Nikoli. Bilo je tu pjesama, recitacija i igrokaza, ali i nezaobilaznih darova koje je sv. Nikola podijelio svoj djeci. Osmijeha i pozitivnih emocija nije nedostajalo, a tome se sveti Nikola zasigurno najviše veseli.

Sveti Nikola u dvorani

Sveti Nikola štuje se kao zaštitnik djece, pomoraca, djevojaka, siromaha, studenata, farmaceuta, pekara, ribara, zatvorenika, trgovaca i putnika. Poznat je kao svetac koji daruje dobru djecu.

Terenska nastava 1. i 2. razreda

Učitelji razredne nastave matične i područne škole odlučili su s učenicima posjetiti Zagreb u vrijeme adventa te naučiti nešto novo o glavnom gradu.

Prilikom posjeta Zagrebu učenici su osim adventa posjetili i Kazalište „Trešnja” gdje su odgledali predstavu „Maša i Božić”. Predstava „Maša i Božić” uvela je naše učenike u nadolazeće božićne blagdane. Adventska avantura završena je u McDonald’su.

ADVENT U ZAGREBU

Uživanje u Zagrebu

Božićna prirredba

ZA BOŽIĆ NITKO NIJE SAM

Započeo je davno u svanuće našeg vremena i traje sve do danas. Betlehem od

dvije tisuće godina govori i danas ljudima širom svijeta. Govori o onoj vjekovnoj težnji kojom su ljudi vapili

Božić je dan, kada se s puno radosti, nade i žara u svečanom, veselom raspoloženju slavi Isusovo rođenje.

za spasenjem upirući svoj pogled u nebo i tražeći odgovor na mnoga životna pitanja.

Učenici i učitelji naše škole zajedničkim su radom priredili božićnu prirredbu na kojoj su pjesmom, igrokazima i recitacijama dočarali radost Božića. Program su vodili **Elena Jug**, učenica 7. a razreda i **Martin Maček**, učenik 5. a razreda. Poznate i svima nam drage božićne pjesme otpjevao je veliki pjevački zbor, a uvježbala ih je učiteljica **Maja Vočanec**. Za scenografiju, kostimografiju i nastup dramske sekcije brinule su učiteljice **Nataša Narančić** i **Jožica Butko**.

Dramska grupa

Majčin dan u Žarovnici

MAJČIN DAN JE DIVAN DAN

Majčin dan slavi majke i majčinstvo, a obilježava se svake godine druge nedjelje u svibnju. U zapadnom svijetu uspostavljen je u 20. stoljeću, a osnovala ga je Anna Marie Jarvis.

O na je u Graftonu 12. svibnja 1907., u nedjelju nakon druge godišnjice smrti svoje majke, osnovala „Memorial

Mothers Day Meeting”. S pet stotina bijelih karanfila izrazila je svoju ljubav prema preminuloj majci i u mjesnoj ih crkvi dijelila drugim majkama.

Učenici naše područne škole svoju ljubav prema majci pred prepunom su dvoranom izrazili pjesmom, prigodnim recitacijama i glumom. Na kraju su iznenadili svoje mame prigodnim darom koji su sami izradili u suradnji sa svojim učiteljicama.

CVIJET ZA MAMU

Učenici od 1. do 4. razreda u Kamenici 16. su svibnja 2018. priredili prigodni program za svoje mame.

U z pjesmu, recitaciju, vedre i vesele igrokaze koje su marljivo pripremali, iskazali su ljubav i zahvalnost mami za sve što čini za njih.

Biti mama istovremeno je najteži i najljepši posao na svijetu, posao za koji ne postoji škola niti edukacija, a radno vrijeme traje

od 0 do 24 sata. Stoga smo kao znak zahvalnosti htjeli izraditi nešto lijepo za mame, a najljepši način da to učinimo bio je cvijet.

Majčin dan u Kamenici

Ovaj naš je maštovit i neobičan, bogat i lijep - istaknuli su učitelji i učenici te na kraju mame darivali cvjetovima koje su sami izradili.

NAŠIH DESET GODINA

**Tamburaški orkestar
„Biseri“**

Autorica: predsjednica orkestra Marija Rodek
Fotografija: Ivan Štefek, prof.

Znanje koje učenici usvoje pod učiteljevim vodstvom postaje doživotni dar koji utječe na njihov život, kako pojedinca tako i cijelog naraštaja mladih ljudi. 21. travnja 2018. održan je svečani koncert povodom deset godina rada Tamburaškog orkestra „Biseri“. Jedno malo mjesto iznjedrilo je vrhunske mlade glazbenike pod dirigentskom palicom vrhunskog glazbenog pedagoga, profesora Franje Ježeka. Orkestar je započeo s radom 2008. godine, a do 2018. godine uspješno održao 100 koncerata i uvijekbao 110 skladbi (instrumentalnih i vokalno – instrumentalnih) na 420 proba. Na tim mnogobrojnim koncertima publika je mogla uživati u taktovima folklorne, tradicionalne i moderne filmske glazbe. U mnogobrojni repertoar ulaze opere i mjuzikli domaćih i stranih autora. Članovi orkestra su bivši učenici Osnovne škole Ivana Rangera Kamenica, koji su svoje prvo glazbeno iskustvo stjecali pod vodstvom našeg dirigenta – glazbenog pedagoga i

Vrijedni učitelji uvijek su učili svoje učenike da cijene i njeguju svoje, svoju tradiciju i lokalnu baštinu i time stvore temelje za ljepšu budućnost. Iz jedne takve tradicije glazbenog života u Kamenici izrasla je udruga Tamburaški orkestar „Biseri“ Kamenica.

tada zaposlenika škole, gospodina Franje Ježeka. Orkestar broji 18 članova zajedno s vokalnim solisticama, a ima i vanjske suradnike koji su, po potrebi, i dio orkestra. U ovih deset godina održali smo koncerte u Kamenici, Žarovnici, Lepoglavi, Ivancu, Klenovniku, Trakošćanu, Ludbregu, Novom Marofu, Varaždinu, Zagrebu, Dugom Selu, Biogradu na Moru. Svake godine imali smo uskrсне i božićne koncerte u Kamenici i Lepoglavi te smo prisustvovali na većim misnim slavljinama. Svake godine nastupali smo na Čipkarskom festivalu u Lepoglavi. Nastupali smo na 7 festivala zabavne glazbe u Lepoglavi. Jedan od nastupa bio je i na glavnom zagrebačkom trgu, zatim u Sesvetama na Danima Brestja te u Remetincu kraj Novog Marofa. Dva nastupa održali smo i u Biogradu na Moru. Gostovali smo u Republici Austriji i Slovačkoj,

Bosni i Hercegovini (Buško jezero) i u Republici Sloveniji (Železniki). Sudjelovali smo na 5 županijskih smotri u Varaždinu. Uz sve nastupe i priznanja snimili smo i dva CD-a na kojima je samo djelić našeg repertoara. Orkestar se pod ravnanjem dirigenta Franje Ježeka, vratio s 23. susreta Tamburaških orkestara Republike Hrvatske s priznanjem za nastup te potvrdom kvalitete rada svirajući uz bok KUD-ova i sastava iz Zagreba, Karlovca, Siska i Varaždina.

Članovi orkestra su mladi glazbenici koji su svoju ljubav prema glazbi pretočili u jedno neraskidivo zajedništvo i prijateljstvo koje će trajati još godinama. Jedno malo mjesto kao što je Kamenica može biti ponosno na mlade ljude koji su izrasli u vrhunske glazbenike, a nadasve u dobre ljude.

Proslavili smo Dan škole

NASTUP KAMENIČKIH SLAVUJA

Djevojke koje vole vaš osmijeh

Pjevalo se, sviralo, glumilo i plesalo na ovogodišnjoj školskoj priredbi. Učenici su ove godine uzeli mikrofone u ruke i na pozornicu stali - sa svojim učiteljima! Pjevali su pjesme koje su odabrali sami, a po reakcijama publike moglo se zaključiti da im se takav način proslave Dana škole jako svidio. No, kako je poznato da slika govori više od tisuću riječi, prepustit ćemo stručnom oku našega fotografa da prenese dio atmosfere.

Fotografirala: Jožica Butko, prof.

Mikrofon u ruke uzela je i naša ravnateljica

Boy bend **Piceki** priprema se za izvedbu

Pjevala se i „Hallelujah”

Najmlađi glumci

Plesačice - državne prvakinjae

Ljubav se širi uz „All of me”

Rockeri koji ne trebaju doktora

Savršene djevojke i savršena pjesma

LEKTIRA NA POZORNICI ROBOTSKOG KAZALIŠTA

Robotsko kazalište osmislila je skupina učenika I. tehničke škole Tesla u Zagrebu kada su se zapitali što ih to najviše u školi muči i zaključili da je na samom vrhu tog popisa upravo - **lektira**. U posljednje vrijeme, u vladavini tehnologije, sve je teže održati zanimanje učenika za knjigu. Spoj moderne tehnologije i svega što ona može ponuditi i čitanja lektire upravo je ono što učenicima u današnje vrijeme treba da bi taj interes obnovili.

S pojmom robotskoga kazališta susreli smo se po prvi put kada smo vidjeli natječaj. Istraživali smo i pronašli informaciju da je robotsko kazalište uređaj koji se spaja na računalo pomoću USB priključka i omogućuje izvođenje predstava koje su režirane blok programiranjem. Taj opis privukao je našu pozornost, a jedan je učenik prokomentirao: „Čim su u pitanju roboti, moramo se prijaviti.“ Ostalo je osmisliti scenarij - preoblikovati lektirno djelo u scenski izričaj tako da ukazuje na suvremene probleme bliske učenicima. Jednostavno - trebalo je odabrati lektirno djelo koje prenosi univerzalnu poruku i približiti je učenicima na moderan način. Dugo se vijećalo o tome koje je djelo najprikladnije za takav pothvat, a s obzirom na to da je u grupi učenica koja je državna prvakinja u plesu, Laura, ples je pomogao da donesemo ispravnu odluku. **Galebu Jonathanu Livingstonu** obukli smo plesnu haljinu **Billyja Elliota** i tako je počela izrada scenarija. To smo djelo odabrali jer se u mladoj

Ove je školske godine naša škola, točnije Dramska grupa, sudjelovala na CARNET-ovom natječaju „Lektira na pozornici robotskog kazališta“ i osvojila vrijedno nastavno sredstvo - robotsko kazalište kojemu je cilj učenicima vratiti interes za lektiru, a njezin scenarij „Billyjev let“ proglašen je najboljim u zemlji. Naša škola tako je postala jedna od prve tri škole u svijetu koja može isprobati taj inovativni alat.

dobi, osobito u osnovnoj školi, djeca susreću s mnogim problemima povezanim s izgradnjom osobnosti, traganjem za nečim što će ih izdvajati od ostalih. Razmišljaju o budućnosti i smišljaju načine koji će im pomoći u ostvarivanju snova. Lektirna djela završnih razreda osnovne škole često u prenesenom značenju progovaraju upravo o tome, ali nerijetko se događa da učenici ne uspijevaju interpretirati djelo na višoj razini. Jedna od takvih lektira jest djelo Richarda Bacha „**Galeb Jonathan Livingston**“. Djelo najčešće promatraju na doslovnoj

razini – kao priču o galebu koji je htio usavršiti svoj let, dok su ostali galebovi tražili hranu. Ne shvaćaju da je poruka djela mnogo snažnija te da se Jonathan Livingston krije u svakome od njih. Slična poruku, da ne treba odustati od svojih snova, javlja se i u filmu Stephena Daldryja „**Billy Elliot**“. Ondje je ta poruka učenicima dosta jasnija jer je povezana sa stereotipima i predrasudama, pojavama s kojima se svakodnevno susreću. Upravo zbog toga izradili smo scenarij u kojemu se Billy Elliot koristi riječima i mislima Jonathana Livingstona kako bi izrazio osjećaje koje u njemu izaziva ples i oni koji ga pokušavaju spriječiti da se njime bavi. Kako bismo dodatno naglasili posebnost svakoga učenika, povezali smo navedena djela i s trećim - pjesmom Harryja Chapina „**Cvijeće je crveno**“, koja nosi još jednu

Na dodjeli nagrada u Zagrebu

dirljivu poruku, a to je da će osim onih koji će ih pokušati sputati, u životu sigurno susresti i one koji će ih poticati i pomoći im. Na dodjeli nagrada 27. svibnja u Zagrebu školu su predstavljali učenici **Marko Maček** i **Laura Vresk** koji su opisali svoje dojmove vezane za natječaj i izradu scenarija.

Ostali nastupi Literarno-recitatorske-dramske grupe

Draga domaća riječ - Ivan Grd, Lucija Rocek (6. a) i Martin Maček (5. a)

Kolovrat riječi - Vinko Juren (6. a) i Lana Jurgec (5. a)

Dani Mladena Kerstnera - Vinko Juren (6. a) i Laura Vresk (7. a)

MY FAVOURITE PERSON

By: Ines Jakopović, 7. a

My favourite person is Maja. She is the best person I know. Maja is funny, cheerfull and she will help you with everything. She is my favourite

person because I trust her, I tell her everything and I know she will always help me. When I'm sad, she makes me happy. We give advices to each other. When I'm alone and when I have problems she is there for me. Even if we are not best friends anymore, I love her and she will always be a part of my life because we have a lot of memories together and I will never let her go. I want her to know that she really helped me. We were best friends, she was like my „sister from another mister“, but one day we got into a fight. We didn't talk to each other. I was really sad. It's my fault that today she isn't my best

friend and I know that nothing will ever be the same.

I just want her to know that she is my favourite person, she will always be my queen and I will never forget her.

Painted by: Stjepan Husnjak, 5. a

SAVING HOME

Today I was looking at my old pictures when I was a child. My little sister and I used to play with our friends in the woods. Bear, Rabbit, Squirrel, my little sister and I had a lot of fun in the woods. We didn't care if the weather was cold. We enjoyed playing outside. But our friend Squirrel didn't like to play outside on cold days.

One day, when we were playing in the attic because it was raining all day long, we found a treasure map. We wanted to find the hidden treasure so we began our treasure hunt. It took us some time to find the treasure. But finally we found the treasure chest – it was full of costumes. There was a pirate costume, an iron knight costume, a dragon costume, a Batman costume and an Indian costume. We all dressed up and continued to play. While we were playing, an evil scientist was making all kinds of machines because he wanted to destroy the woods where we used to play. By the time we found that out, it was too late. We heard

some strange noise so I took my binoculars out and saw some machines destroying the trees. Our friends lost their home. So they needed to move. They stayed at our house for some time. We were trying to figure out what can we do to save the woods. And then Bear had an idea. He said that we could all dress up as a weird creature and scare the evil scientist. We looked into the treasure chest and we put the costumes on. I put the dragon costume on and my little sister put the Indian costume on. Bear took the pirate costume and Squirrel put the iron knight costume on. Squirrel took the Batman costume on because she always wanted to fly. We started to search for the evil scientist. After some days we found him in his castle experimenting on

some new machines for destroying nature. He was so concentrated on destroying that he didn't notice that we came into his castle. Bear, Rabbit, Squirrel, my little sister and I made a weird creature and we scared the evil scientist so much that he stopped his machines at once. He even forgot about his machines and he ran away. Few years later our friends could move back into the woods and build their home again. And we were all very happy and continued playing on our favourite playground – the woods.

This is the story how we saved the home of our friends. And what about the evil scientist? We never saw him again.

By: Leo Štefanek, 8. a

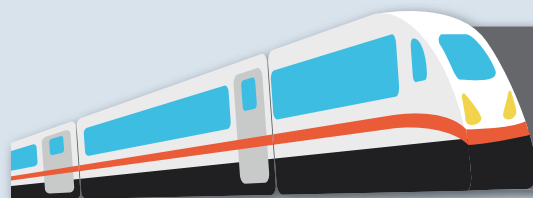

Prve ovogodišnje terenske nastave 6. i 7. razred odvele su u Varaždin, na izložbu „Trag dobrote“, u posjet VTV televiziji i Cinestar...

4. a razred posjetio je Varaždin

...a 7. i 8. razred u Lepoglavu, u crkvu bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije i Gradsku knjižnicu.

VLAKOM DO VARAŽDINA

Jedan izlet planirali smo jako dugo. Trebali smo ići u trećem razredu, ali naši se planovi nisu ostvarili. Sada kada smo četvrti razred, ostvarila nam se želja.

Toga dana probudio sam se jako sretan jer sam znao da idem na izlet u Varaždin. Stigao sam u školu i pričekao da se cijeli razred okupi. Dogovarali smo se kako se moramo ponašati i tko će s kim ići do Lepoglave. Ja sam išao s pedagoginjom. Kada smo stigli do željezničke stanice, čekali smo nekoliko minuta da vlak stigne.

Za to smo se vrijeme fotografirali, zabavljali i igrali igrice. Malo smo razgledali željezničku stanicu koja je jako stara. Došao je vlak i svi smo se ukrcali u njega. Smjestili smo se i kroz prozor vidjeli napuštene livade i drugu stranu Ivanca. U vlaku mi je bilo jako lijepo i jako sam se zabavio. Nakon dolaska sjeli smo i pojeli svoje sendviče i grickalice. Obišli smo mnoge crkve. Prva je bila **katedrala**. Posjetili smo i **Gradsku knjižnicu i čitaonicu Metel Ožegović**. Ta je knjižnica najveća u Varaždinu. Nakon nje išli smo u **McDonald's**

gdje smo kupili hranu i igračke. Najeli smo se pa smo prošetali trgovom i tamo kupili sladoled. U parku smo se odmorili i poigrali, a zatim pošli na vlak. Naš se izlet polako bližio kraju i već smo bili umorni. Stigli smo do željezničkog kolodvora i ukrcali se na vlak. U Lepoglavi nas je dočekala pedagoginja.

Jako sam zadovoljan izletom. Najviše mi se svidjela knjižnica u kojoj je mnoštvo malih i velikih knjiga. Taj će mi izlet zauvijek ostati u sjećanju.

Autor: Patrik Škrbec, 4.a

Izvanučionička nastava učenika 5. i 6. razreda

U SRCU LEGENDE

Učenci petoga i šestoga razreda u pratnji učiteljica Povijesti, Geografije i Hrvatskoga jezika te voditeljice Maje, posjetili su u petak, 17. studenoga, u sklopu terenske nastave, dvor Veliki Tabor i Krapinu.

Do odredišta su ih vodile vijugave zagorske ceste, a kroz prozor su promatrali sumaglicom obavijene ljepote Hrvatskoga zagorja. Kako su se približavali odredištu, i oni koje je uspavao taj tmuran jesenski dan, širom su otvorili oči pogledom tražeći dvor **Veliki Tabor** jer je učiteljica obećala veliki pljesak onome tko ga prvi ugleda. Nedugo nakon zasluženog gromoglasnog pljeska našli su se u podnožju brežuljka pokraj Desinića te se pješke uputili prema dvorcu.

U dvorištu Velikoga Tabora dočekala ih je žena duge raspuštene kose, u dugoj starinskoj haljini, s lisičjom kožom preko ruke i odmah privukla sve dječje poglede. „Je li to prava lisica?“, prštala su sa svih strana pitanja učenika, a dodatno ih je iznenadio potvrđan odgovor. Ne, nije to bila plemkinja, iako je tako izgledala. Bila je to njihova kostimirana voditeljica **Andrea** koja ih je upoznala s poviješću i nekadašnjim izgledom Velikoga Tabora, provela ih svim katovima dvorca, pokazala im nekadašnja oružja i razne zbirke koje se ondje čuvaju. Kao šećer na kraju, na posebno zanimljiv način približila im je legendu o **Veroniki Desiničkoj**, a njezina je pripovjedačka moć ponovno ukrala svu dječju pozornost. Sljedeće je odredište bio seoski turizam

Grešna gorica gdje su se, prema legendi, potajno sastajali grof Fridrik Celjski i Veronika Desinička. To su mjesto, okruženo zanimljivim minijaturama zagorskih dvoraca, svi jedva dočekali jer ih je ondje čekao ukusni ručak i zajedničko druženje. No, nije to bila njegova jedina čar. Pruža se otamo prekrasan pogled na Veliki Tabor, što su svi iskoristili za fotografiranje. U Grešnoj gorici nalazi se i mali **zoološki vrt**, s kozama, jelenima, svinjama te brojnim drugim životinjama koje su ponosno pozirale pred objektivima i družile se s učenicima. Osobito je prijateljski nastrojen bio škotski ovčar koji je, osim što se u potpunosti prepustio dječjim rukama i maženju, s dečkima zaigrao i nogomet.

Od Grešne gorice uslijedio je povratak prema **Krapini i Muzeju krapinskih neandertalaca** gdje su učenici najprije pogledali kratki film o životu neandertalaca, a zatim su se i sami zaputili u šetnju prostorom muzeja gdje je u virtualna 24 sata ispričana priča o postanku svijeta i čitavo ljudskoj evoluciji.

Stručno vodstvo i interaktivni sadržaji u muzeju učinili su i taj dio terenske nastave nezaboravnim. Učenici su tako mogli zaviriti u prostore stare učionice gdje su odnesene na analizu prve pronađene životinjske kosti. Zavirili su i kroz prozore stare ljekarne i gostionice „**Krapinski vandrček**“ gdje je rado odlazio **Dragutin Gorjanović-Kramberger**, hrvatski prirodoslovac koji je otkrio ostatke krapinskoga pračovjeka. Vidjeli su izbliza i lutke izrađene od materijala jako sličnoga ljudskoj koži, zakoračili u ledeno doba u kojemu su osjetili pucketanje leda pod nogama te se pobliže upoznali s anatomijom pračovjeka promatrajući rendgenske snimke njegovih kostiju. Nakon Muzeja, odšetali su do samoga nalazišta gdje su se fotografirali pokraj rekonstrukcije obitelji krapinskoga pračovjeka. Posjet je završio odlaskom do suvenirnice gdje su učenici pohrlili odabrati nešto što će ih podsjećati na taj dan, a također i ponešto za svoje ukućane kako bi im prenijeli bar djelić toga doživljaja. Tom su terenskom nastavom ostvareni brojni obrazovni ciljevi, među kojima su upoznavanje razdoblja prapovijesti, upoznavanje geografskih osobitosti Hrvatskoga zagorja te opisivanje otvorenoga i zatvorenoga prostora. Učenici su primijenili i pravila kulturnoga ponašanja na javnim mjestima te u autobusu.

Autorica: Nataša Narančić, prof.

Fotografija: Emmina Husnjak, prof.

S ruksakom na leđima u nove avanture

KAP PO KAP - SLAP

Učenici 7. i 8. razreda naše škole imali su veoma lijepu i zanimljivu terensku nastavu.

U travnju, točnije 27. travnja 2018. godine, posjetili su predivan povijesni grad Šibenik i rijeku Krku na kojoj je smješten jedan od naših najljepših nacionalnih parkova - Nacionalni park Krka. Nakon što su se svi okupili pred školom, krenuli su prema Šibeniku, svome prvom odredištu. Kad su stigli, tamo ih je dočekala simpatična žena koja im je bila voditeljica kroz grad. Pričala im je o četiri tvrđave koje okružuju Šibenik i o njihovoj ulozi, a to je bilo da su one u povijesti služile kao obrana od Turaka. Vidjeli su katedralu svetoga Jakova i glavni gradski trg. Bilo je jako vruće pa su na tom trgu malo predahnuli, a nakon predaha krenuli na ručak u restoran. Nakon toga brodom su otplovili do rijeke Krke. Svi su izjavili da im je vožnja prekrasna i da tako nešto nisu mogli ni zamišljati, a još im je bolji bio doživljaj predivne rijeke Krke. Šetnja drvenim putem kroz nacionalni park bila je pravo osvježanje u tom vrućem danu. Umirujući zvukovi vode i pokoja kapljica vode na licu svima su bili neopisiv doživljaj. Srećom, nitko se nije neplanirano okupao u rijeci, iako su mnogi to poželjeli budući da je bilo jako vruće. Vrijeme je brzo prošlo i morali su krenuti kući. Cijelim putem kući autobusom se orila pjesma, a jedna je bila posvećena vozaču, što mu se jako svidjelo. Mislim da će ta terenska nastava svima ostati u lijepom sjećanju.

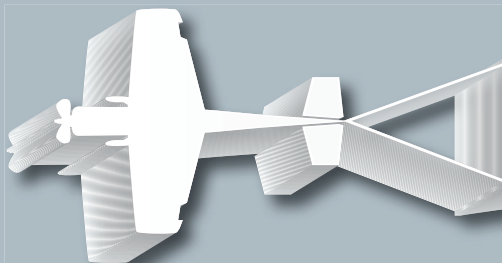
Autorica: Petra Fištrek, 7. a

Ah, te šibenske vrućine...

Istoga su dana učenici 5. i 6. razreda posjetili Nacionalni park Plitvička jezera. Po dolasku je uslijedila kraća šetnja tijekom koje su se učenici divili ljepotama jezera, a zatim ih je čekala vožnja panoramskim vlakom do Gornjih jezera te vožnja elektrobrodom po jezeru Kozjak. Najbolje je tek slijedilo – šetnja kanjonom Donjih jezera. Za kraj obilaska preostalo je razgledanje veličanstvenoga Velikoga slapa. Ništa manje lijepo nije bilo ni u nastavku puta, u posjetu čarobnim Rastokama – malenom naselju čiji slapovi gotovo dostižu ljepote slapova Plitvičkih jezera. Za posjeta etno imanju „Pod rastočkim krovom“, učenici su mogli uživati u razgledu staroga mlina, Vilinskoga parka i zavući se u sedrenu špilju. Zbog svega toga rastočko imanjanje krase i prigodni nadimak, „raj na zemlji“.

Autori: članovi Novinarske skupine

U ZRAČNOJ LUCI

Sastali smo se ispred škole u Kamenici gdje smo čekali autobus. Kad je autobus došao, lijepo smo se svi smjestili i krenuli za Zagreb.

Vrijeme polaska bilo je negdje oko 7:30. Putovanje i nije bilo baš lijepo jer mi je bilo loše i povraćala sam. No i to je prošlo pa je bilo bolje. Prvo smo posjetili vojni aerodrom. Tamo smo vidjeli vojne avione, helikoptere, rakete, vojnike

i pilote. Nakon vojnog aerodroma posjetili smo i putničku zračnu luku. Tamo smo morali proći kroz skener. Vidjeli smo avion kako je poletio i sletio, a vidjeli smo i red letenja. Putnička zračna luka je ogromna. Nakon putničke zračne luke bilo je vrijeme ručka pa smo išli u McDonald's. Tamo smo se lijepo napapali, odmorili i krenuli u zoološki vrt. U zoološkom vrtu ima puno zanimljivih životinja za koje

nisam znala, a i onih za koje sam čula, a nisam ih vidjela kao tarantulu, zebru, lava i još puno njih.

Autorica: Ella Jakopović, 2. a

Posjet

8. razreda

Vukovaru

Učenici 8. razreda 5. i 6. travnja 2018. posjetili su Vukovar. Riječ je o projektu koji obuhvaća učenje o vrijednostima Domovinskog rata i značaja Bitke za Vukovar u obrani suvereniteta i teritorijalne cjelovitosti suvremene Republike Hrvatske

IMA JEDAN DIV HRVATSKI

Učenci su tijekom dvodnevna posjeta Vukovaru učili o demokratskim procesima koji su doveli do stvaranja suverene i samostalne Republike Hrvatske te posjetili memorijalna mjesta na širem području grada Vukovara. Kako se navodi na stranicama **Memorijalnog centra** uz povijest vezanu za Domovinski rat, učenici posjetom **Gradskom muzeju Vukovar** i **Muzeju vučedolske kulture** uče i o povijesnoj i kulturnoj baštini grada Vukovara.

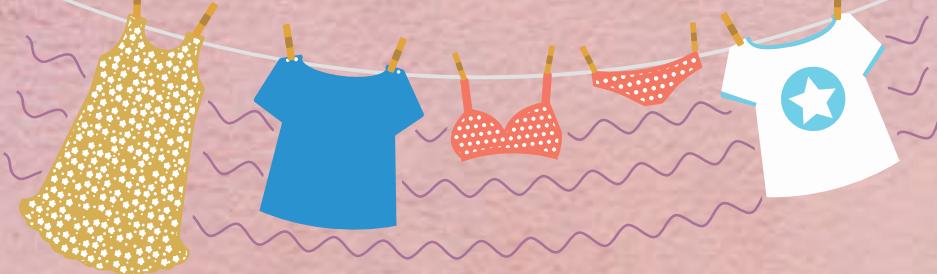
Dvodnevni posjet Vukovaru završava **Školom mira**. Cilj je Škole mira da učenici odnesu svojim domovima poruku mira, nenasilja i tolerancije na kojima se može graditi budućnost.

Nakon predavanja u Školi mira provodi se i kviz znanja u kojemu su naši učenici pokazali odlično znanje i završili na drugome mjestu.

Autori: članovi Novinarske skupine

Modna scena u školi

PROZA O TRAPERICAMA

Autorice: Laura Kelemen, Petra Fištrek
i Leonarda Barbir, 7. a

U školi prevladavaju slična, ali ipak različita mišljenja o odijevanju

Moda i (govora) sloboda

Većinu učenika naše škole zanima što zaposlenici škole misle o današnjoj modi, a osobito o poderanim trapericama koje su na školskim hodnicima sve češća pojava. Odlučile smo iz toga razloga prošetati po školi i napraviti kratko istraživanje. Da je takav način oblačenja „tabu” tema, dokazuje i činjenica da je mali broj učitelja pristao na razgovor. Većina ih nije htjela odgovarati na pitanja vezana za tu temu. Svima smo postavili ista pitanja: što misle o poderanim trapericama u školi, a što u slobodno vrijeme, što smatraju pristojnim odijevanjem, jesu li kratke majice primjerene za školu te je li lak za nokte u redu nositi u školu.

Poderane traperice dio su mode

Prvo smo se uputili školskoj pedagoginji **Nikolini Županić** koja nam uvijek daje dobre savjete. Tako je i sada strpljivo odgovarala na naša pitanja. Za poderane traperice smatra da su dio mode i u školi ih ne bi dozvolila s obzirom na to da je škola ustanova u kojoj treba primjenjivati određena pravila ponašanja. U slobodno vrijeme joj ne smetaju, a čak misli i da ih je ponekad i lijepo vidjeti. Pristojnim oblačenjem za školu smatra svako kojim se iskazuje poštovanje prema drugima i čini da se oni osjećaju ugodno u našoj blizini. To je ujedno sve što nije nepristojno i sukladno je društveno propisanim pravilima ponašanja, npr. suknje koje nisu prekratke te odjevni predmeti koji ne otkrivaju intimne dijelove tijela.

Umjerenost u svemu

Kratke topiće u školi ne trebamo u potpunosti zaboraviti, ali ih, kako kaže naša pedagoginja, trebamo nositi s dužom majicom ispod. Protiv laka za nokte nema ništa, ali smatra da nokti trebaju biti njegovani i lijepo izgledati, stoga su za školu najbolji lakovi za nokte neutralnih boja. Spremačica škole **Danijela Čiček** svakoga jutra prva ugleda naše modne odabire. Kaže da je protiv poderanih hlača, ali joj se sviđaju hlače koje izgledaju iznošeno.

Rješenje je u školskim uniformama?

Učiteljica Njemačkoga jezika **Branka Vresk** smatra da pristojno odijevanje uključuje skladne i nenapadne boje, a rješenje problema oblačenja vidi u uvođenju školskih uniformi za učitelje i učenike. Budući da je škola javna ustanova, smatra da prekratke majice i majice na naramenice nisu primjerene za školu. Nalakirani notki joj ne smetaju, ali isključivo u nježnim bojama.

Veći su problem prekratke majice

Učiteljica Biologije **Andreja Sweeney** kaže da poderane traperice ne smatra tolikim problemom u školi, dok to prekratke majice već jesu. Progovorila je i iz perspektive majke koja kupuje traperice za svoje dijete te nam dala jedan vrlo koristan savjet – budući da su poderane traperice skuplje od cijelih, lakše je kupiti cijele i sam ih poderati.

Nepisana pravila ponašanja

Završnu je riječ dala naša ravnateljica **Mirjana Posavec** s kojom smo o ovoj

pojavi najduže razgovarali. Podijelila je s nama da je škola ustanova u kojoj vrijede i nepisana pravila ponašanja. Za primjer uzima Laurine hlače koje ne smatra poderanim trapericama, nego modnim trendom i kaže kako joj takve hlače ne smetaju. Kaže da su o toj temi razgovarali na Vijeću učenika, Vijeću roditelja i Školskom odboru. Stav je tijela da malo poderane hlače nisu problem. No, najveći problem vidi u poimanju riječi „malo” pa smatra da je jedino rješenje - dozvoliti nošenje poderanih hlača ili ne dozvoliti. Podsjetila je i na to da se odjećom pokazuje poštovanje prema drugima, ali i ustanovi u kojoj se nalazimo.

Prirodno je najljepše

Kratke majice, iznad pupka, prema njezinom mišljenju, nisu odjevni predmeti koji se trebaju nositi u školi, nego na moru i na plaži. Zaključuje mišlju da je mlada djevojka koja nije našminkana, s urednim noktima, najljepša djevojka.

Manje je više

S učiteljicom Hrvatskoga jezika **Natašom Narančić** potražili smo za školski list nekoliko primjerenih traperica. Naišli smo u toj potrazi i na mnoge ekstremne primjere koji

Laurine
primjerene traperice

se nijednoj nisu svijedili i složili se da je, kada su u pitanju poderane traperice, manje ipak više.

THROWBACK

MODNIH
TRENDOVA

Kako godine prolaze, moda se mijenja. Svaka godina donosi nove modne trendove, nova modna zadivljenja, modne šokove, drame, a ponekad i povratak trendova 80-ih, 70-ih ili 90-ih.

Inspiracija s društvenih mreža

Godinama su uvijek postojali anti-trendovi, luckasti i veoma čudni odjevni predmeti koji su postali „in“, ali ih publika nije najbolje prihvaćala. Moda se u današnje vrijeme najviše prati na društvenim mrežama poput Pinteresta ili Instagrama. No, od koga uzimamo ideje za savršene kombinacije? Naravno, od slavnoga modnog svijeta tj. poznatih modnih marki kao što su Gucci, Chanel, Prada, Dolce&Gabbana, Versace Jimmy Choo i ostalih koji svoja umijeća pokazuju na modnim pistama. Oni nisu jedini; većina žena i muškaraca pronalazi inspiraciju kopirajući modne zvijezde i druge slavne osobe. Na Instagramu se prati što su obukli Kim Kardashian, Rihanna i mnogi drugi.

Temelji današnjih trendova

Svi trendovi koje su ostavile

Poderane traperice? Da, ali ne u školi.

poznate modne povijesne osobe, npr. **Coco Chanel**, **Givenchy** i **Gianni Versace** danas se vraćaju u modu u promijenjenom, upotpunjenom i uređenom izdanju.

Gucci svoju kolekciju predstavlja bojama, neobičnošću, posebnošću i nastojanjima da zadivi. Chanelove trendove odlikuju elegancija, ženstvenost i dostojanstvenost, a jednako je i s Diorom. Versace svoju modu predstavlja jarkim bojama i elegancijom te koristi kao print svoj logo, Meduzu, koji smješta na torbice, cipele i odjeću. No, većina ljudi ne može nabaviti takvu odjeću pa odlaze u trgovine H&M, Bershku, Zaru i Mango koje svojom ponudom također prate trendove.

Godina modnih noviteta

U modnome svijetu 2018. godina ostavila je mnogo modnih trendova, odjevnih komada u kojima ljudi svakodnevno šeću ulicama. Neki od njih su: hlače širokih nogavica koje su se nosile 70-ih, pastelne boje, šljokice kao dodatak na odjevnim komadima, resice, točke i linije na svim odjevnim predmetima, karirano – u stilu Sherlocka Holmesa, haljine i hlače jarkih boja, velike naušnice kao modni dodatak na elegantnu haljinu, tzv. „logomanija“ – majice,

Primjere odjevnih kombinacija pripremila je Petra Fištrek, 7. a

torbe i nakit koji imaju poseban detalj, a to je logo modne marke koja ih proizvodi te cvjetni print, osobito *vintage* cvjetni uzorci. No, važno je ipak imati na umu da pravi modni ljudi nose svoj stil, ne kopiraju trendove nego, koristeći trendove kao inspiraciju, stvaraju novo umijeće, svoju modu kojom ponosno hodaju gradom.

Moda je način izražavanja

Ljudi kažu da odijelo ne čini čovjeka, što je istina, ali moda ne stvara krivu sliku. Ona karakterizira i izražava osobnost osobe, stoga ne treba slušati druge kada govore: „Ružno si se obukao.“ ili „Ne pratiš modu.“ Moda se ne treba pratiti ili nositi što drugi nose. Treba imati svoj stil jer je prava moda osjećati se udobno u onome što se nosi. Nitko ne vrijedi manje ako se ne oblači po trendovima. U odijevanju treba kombinirati boje, igrati se s odjećom, izražavati njome kreativnost i strast. To je bit mode – prikazati sebe kao pouzdanu i snažnu osobu.

RAČUNALNE IGRE IMAJU LOŠ UTJECAJ NA MLADE?

NEGACIJSKA SKUPINA

AFIRMACIJSKA SKUPINA

Na satu Hrvatskoga jezika 12. ožujka 2018. godine održana je rasprava na temu koju su učenici sami izabrali. Naime, teza koju su učenici trebali potvrditi ili opovrgnuti nosila je naziv: „Računalne igre imaju loš utjecaj na mlade.“ Učenicima se tema učinila jako bliskom jer se svakodnevno susreću s tom tvrdnjom i s njom se uglavnom ne slažu. No, bez obzira na to, obje su se skupine potrudile i pripremile valjane argumente. Kako je to izgledalo te čiji su argumenti prevagnuli u odluci žirija, možete pročitati u nastavku.

Elvis i Filip: Cilj nam je danas dokazati tezu da su videoigre jako štetne i loše za djecu, a pogotovo za njihovu budućnost. Djeca previše vremena provode u kući za računalom, a trebali bi biti vani i igrati se međusobno, truditi se uživati i upoznati što više prijatelja. Čest je problem i nasilje koje se javlja jer dosta djece zbog računalnih igara postaje jako nasilno.

Leon: Ne bih se složio s tim da je bolje da se djeca više druže izvan kuće. Ponekad ni to nije sigurno. Uostalom, dokazano je da su *gameri* najdruštveniji ljudi na svijetu jer stvaraju nova prijateljstva baš pri igranju računalnih igara.

Mihael L.: Liječnici, tako i psiholozi koji se bave ljudima koji mucaju slažu se s našom tezom. Činjenica je da ljudi koji mucaju imaju lošu motoriku. Oni koji često igraju videoigre, više sjede za računalima pa im tako i motorika postaje lošija.

Mihaela: Htjela bih se prvo osvrnuti na Filipovu izjavu za više prijatelja. Igre nam pomažu da shvatimo da su društveni kontakti vrlo važni. U nekim igrama je čak potrebno što više prijatelja da bismo prešli neki

level. Po tome nas igre zapravo motiviraju da sklapamo prijateljstva. A što se tiče motorike, upravo je suprotno, igre mogu razviti našu motoriku i naš mozak održavaju gipkim i zdravim. Također razvijaju reflekse i koncentraciju te potpomažu bržem donošenju odluka.

Mihael L.: To što si navela može samo potaknuti da se i s ljudima iz stvarnog života radije igramo *online*. Uz to, negativne strane su što se takve igre uglavnom igraju s nepoznatim osobama. Nepoznata osoba upoznata na internetu može vam govoriti loše riječi, vrijeđati vas i prijetiti.

Mihaela: Zašto bi normalna osoba uopće igrala igru s nekim tko ju vrijeđa i prijeti joj? Mislim da to nema smisla. Lijepo stisneš *x* i izađeš iz igre.

Osim toga, videoigre poboljšavaju osjetljivost na detalje, kontraste i raspoznavanje nijansi boja, što pomaže ljudima u vožnji. Dovode i do bržeg reagiranja te bolje prostorne orijentacije, a to je vrlo korisno djeci u razvoju. Akcijske igre poboljšavaju povezanost između različitih dijelova mozga jer su u njima višestruki zadatci koji su ključni za napredak

u rješavanju testova u školi. Igre također mogu ublažiti određene vidne poremećaje. Pronašla sam primjer gdje je 10 odraslih osoba odvedeno u jednu prostoriju u kojoj su 40 sati igrali videoigre s jednim okom prekrivenim pri čemu im se oštrina vida popravila za 30%. Nasilje koje spominje afirmacijska skupina nema apsolutno nikakve veze s videoigrama, nego sa psihom određene osobe.

Mihael L.: Kad smo već kod nasilja, postoje primjeri nasilja koji su se dogodili zbog igara. Recimo, primjer dječaka koji je igrao igru „Counter Strike” s jednim starijim čovjekom. Dječak je bio puno bolji i on ga je uspio pronaći, došao je u njegovu kuću, uzeo nož i ubo ga je u trbuh. Kada su ga uhvatili, objasnio je da se to dogodilo zbog igre.

Mihaela: Ako je netko takav po prirodi, napraviti će to iz bilo kojeg razloga.

Mihael H.: Postoje i edukativne igre koje podučavaju kako se snalaziti u stvarnome svijetu.

Dario J.: Ne možete igre uspoređivati sa stvarnim životom. Zamislite da se na planini i da se tamo trebate snaći. Mnogo se teže snaći u stvarnosti, nego sjediti za računalom i rješavati isti problem.

Mihaela: Navest ću jedan primjer koji dokazuje suprotno, a to je igra „Minecraft”. U „Minecraftu” morate

izrađivati stvari i to materijalima kojima se stvari izrađuju i u stvarnome životu. Na taj su način i moje sestre naučile nazive i proces izrade mnogih stvari.

Mihael L.: U toj igri možeš napraviti kuću od blata. To baš i nije nešto što se može primijeniti u stvarnome životu.

Mihaela: Bit je upoznavanje s materijalima, ne izrada konkretnih objekata.

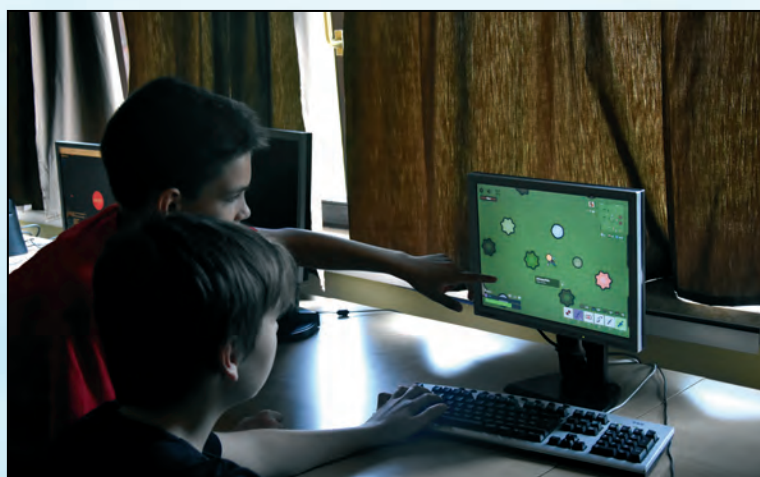
Ne postoji igra koja može u potpunosti simulirati stvarni život.

Filip: Igre također stvaraju krivu predodžbu o vremenu. Biljka koju posadiš u igri izraste za nekoliko sati. U stvarnom životu to je proces koji traje nekoliko mjeseci. Da ne govorim o tome koliko se zemlja treba pripremati. Igre su virtualan svijet.

Dario J.: Ne postoji igra koja može u potpunosti simulirati stvarni život, u igrama je sve drugačije.

Leon: Ne može u potpunosti, ali može djelomično. Također, igranjem igara učimo strane jezike. A i povijest, Matej je zbog „Assassin's Creeda” dobio četvorku iz povijesti.

Elvis: Istina je da se u igrama može dosta toga naučiti. Tu spadaju i psovke koje se često mogu čuti kad se igra *online*. S obzirom na to da igre igraju mlađa djeca, oni dosta tih psovki pokupe i koriste ih u životu. Za učenje postoji škola, ako se redovito uči, nisu potrebne igre da se dobiju dobre ocjene.

Današnja druženja pod odmorom

Matej: Postoji opcija da blokiraš osobe koje psuju. Postoje i *serveri* koji zabranjuju psovke.

Mihael L.: To nitko ne koristi. Moj brat ima tek 8 godina, a često od njega čujem psovke koje je naučio igrajući igre.

Mihaela: Ne bih uopće komentirala psovanje jer ga definitivno više ima u stvarnom životu. Ljudi psuju na svakom uglu i psovanje je svuda oko nas.

Elvis: Kažete da igre simuliraju stvarni život. Moguće je da netko tko u igri može jako dobro voziti automobil, pokuša isto u stvarnom životu. Isto je i s nasiljem. Ako ste okruženi nasiljem u igri, moguće je da isto pokušate u stvarnom životu.

Leon: Nije istina, imam brata koji igra „GTA”, ali mu nikad nije palo na pamet da zbog igre pokuša voziti automobil ili da ozlijedi nekoga.

Vanessa: Ako je dijete nasilno, uglavnom nije problem u igri, nego u nekim drugim stvarima.

Voditeljica: U redu, zahvaljujem objema skupinama. Vrijeme nam je isteklo pa molim sudce da donesu svoje odluke.

Leonarda: Teško je odlučiti koja je skupina bolja jer su obje imale dobre argumente. Budući da se u afirmacijskoj skupini nisu svi uključivali i nisu do kraja objasnili svoje tvrdnje, dok je negacijska

skupina svaki svoj argument objasnila, svoj glas dajem negacijskoj skupini.

Patrik: Mislim da je ovo bila jedna jako dobra rasprava, i jedna i druga strana iznijele su dobre argumente, ali su mi se više svidjeli argumenti afirmacijske skupine tako da njima dajem svoj glas.

Marta: Davala sam minuse za ponašanje obiju skupina te pluseve za primjere koje su iznosili. Iako nisu imali toliko argumenata, više pluseva dobila je afirmacijska skupina jer smatram da su njihovi argumenti bolji i njima dajem svoj glas.

AFIRMACIJSKA SKUPINA

Novi „Far Cry”

AVANTURE IZ MONTANE

Igra „Far Cry 5” još je jedna u nizu izvanrednih nastavaka igara „Far Cry” nastalih proteklih godina.

Prisjetimo se, prva je izašla davne 2001. godine, a sada smo već na 5. nastavku. Igra je puštena u prodaju 27. ožujka 2018. godine i već je najprodavaniji nastavak „Far Cry” naslova, a to potvrđuju odlični prodajni rezultati. Zarada u prvom tjednu bila je 300 milijuna dolara. Glavni producent igre je **Dan Hay**, za scenarij je zaslužan **Drew Holmes**, dok se za glazbu pobrinuo **Dan Romer**. U igri prevladava *gospel* glazba.

Osam godina poslije

VJEČNI KLASIK

Kad bih od svih igara koje sam igrao morao odabrati jednu koju bih preporučio drugima, bila bi to igra „Red Dead Redemption”.

Priča igre počinje s glavnim likom Johnom Marstonom koji je bio kriminalac na Divljem zapadu u Dutchovoj bandi. Članovi te bande izdali su ga te je uhvaćen. Zarobili su njegovu obitelj i rečeno mu je da će ju vratiti ako ubije glavne članove te bande. On na to pristaje i priča se počinje zaplitati.

Igra, tj. priča koju igra prati, traje dosta dugo, ali je izuzetno zanimljiva i lako ju je pratiti. Nije utemeljena na stvarnim povijesnim činjenicama, nego je orijentirana na likove i njihovu priču. Radnja je smještena na početak 1900-tih godina te prikazuje kako industrijalizacija počinje mijenjati Divlji zapad. Videoigra prati priču

Autor: Tomislav Kišiček, 6. a

Radnja se zbiva u američkoj državi Montani, preimenovanoj u fiktionalni **Hope County**. U Hope Countyju religijska uvjerenja jednoga kulta poprime nasilna obilježja zbog čega počinje sukob.

Igrači u igri imaju mogućnost stvaranja vlastitoga lika i poboljšavanja oružja. Postoje neke sličnosti s igrama „Watch Dogs”, „Assassin’s Creed” i „Black Flag”. Igra donosi novosti koje obuhvaćaju poboljšanje nekih kretanja tijela i vožnje, ali i samog prikaza svijeta: vode, životinja i ljudi koji izgledaju realistično.

sve do 1912. kada te bande počinju nestajati i gubiti članove jer je država napokon počela misliti o njima. Iako je naglasak na bandama, sviđa mi se što u igri one nisu jedini negativci, nego se dosta raspravlja o politici toga vremena.

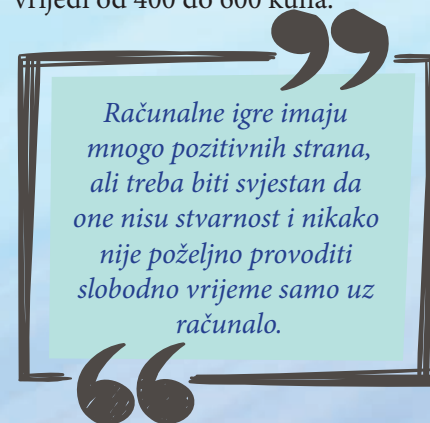
Zbog opsežne priče radnja se odvija na više lokacija te ima više likova vrijednih spomena, npr. Dutch, Irish i Bonnie MacFarlane. Uz likove je vezana i jedna od najvećih mana igre, a to je nedovoljna razrađenost osobina nekih likova i nedovoljno prostora odvojenog za njih. Igra bi bila još bolja da ima više krajeva: *dobar, loš i pravi*. Iako je većina misija zanimljiva, neka putovanja traju jako dugo pa je igrač prisiljen koristiti mogućnost „brzog putovanja”.

Usprkos manama, cjelokupni dojam je vrlo dobar te mi je to i dandanas jedna od najdražih igara.

Autor: Mihael Lazar, 8. a

Uz izlazak igre „Far Cry 5” pušten je i kratki film „Inside Eden’s Gate” koji služi kao uvod u događaje koji slijede. Igra je nestrpljivo iščekivana, a zarada je dokaz toga. U Hrvatskoj vrijedi od 400 do 600 kuna.

Crtica iz povijesti

PUT U EGIPAT

Svi koji provode mnogo vremena igrajući „Assassin’s Creed” sigurno su čuli za „Assassin’s Creed Origins”.

To je igra s dobrom grafikom i zanimljivom pričom. Napravila ju je 2017. godine tvrtka UBISOFT koja je zaslužna za mnoge hitove u svijetu igara, a ova je dosad najpopularnija.

Igrač igra iz perspektive arheologinje koja pronalazi mumije drevnog Bayeka i njegove žene Aye. Ulazi u vremenski stroj i pojavljuje se u Egiptu kao Bayek sa zadatkom da osveti ubojstvo svoga sina. Radnja igre odvija se u 5. st. pr. Kr. Sadrži različita oruđa i mogućnosti njihove nadogradnje. Njihova vrijednost ovisi o učestalosti njihova pojavljivanja. Mogu biti uobičajena, rijetka i legendarna. Lik u igri u pratnji je sokola pod imenom Senu.

Igrom se mogu poboljšati vještine, a budući da se radnja odvija u prošlosti, može se naučiti mnogo toga iz povijesti.

Autor: Martin Maček, 5. a

Internet hit

Autorica: Lana Čavka, 5. a

IZAZIVAM TE DA...

U današnje vrijeme sve je moguće pa tako i svakodnevna pojava raznih izazova koje netko postavi, a zatim ih slijedi ostatak svijeta.

Mеду njima je i *invisible box challenge* ili u prijevodu *izazov s nevidljivom kutijom*. Osmislila ga je gimnastičarka Ariel Oliver 2017. godine, ali tek

koju lijevom nogom treba stati, a desnom ju preskočiti. Mnogi ljudi koji su pokušali napraviti taj izazov, doveli su ga do savršenstva, a to se postiže impresivnom kontrolom tijela. A kako se izazov proširio?

se nedavno proširio internetom. Izazov se sastoji u tome da ljudi ispred sebe zamisle nevidljivu kutiju na

Ariel ga je stavila na društvenu mrežu Twitter nakon čega su ga ljudi počeli isprobavati i izazivati ostale da pokušaju isto. Izazov se velikom brzinom proširio internetom i postao pravi hit u cijelome svijetu.

Tehnološki hit

Autor: Patrik Golub, 5. a

NEMA VIŠE KAŠNJENJA

Živimo u modernom vremenu u kojemu se svakodnevno javljaju razni proizvodi kojima je cilj olakšati svakodnevne radnje.

Jedan od novijih koji zasigurno svi žele isprobati jest *hoverboard*, trenutno najpopularnija sprava za vožnju. Vozi se tako da se težinom usmjerava i kreće se u svim smjerovima: naprijed, nazad, lijevo

ili desno. Može se čak i okretati za 360°. Izumljen je još 2015. godine, ali je tek nedavno postao pravi hit u svijetu jer ga je dosta ljudi isprobalo i zaključilo da je baš odlično što više ne treba hodati da bi se stiglo do željenoga odredišta. Zbog toga može dostići cijenu čak i do četiri

tisuće kuna. Kreće se brzinom do 15 kilometara na sat, a baterija mu u vožnji može trajati do 3 sata, dok u stanju mirovanja traje i do dva dana. Samo punjenje traje tek četiri sata. Ipak, s takvim spravama treba biti oprezan. Djeca mlađa od 8 godina ne bi se smjela voziti na *hoverboardu* kako se ne bi ozlijedila.

Hit proizvod

Autorica: Lucija Rocek, 6. a

LJIGAVAC NOVE GENERACIJE

Ljigavac ili slime ponovno je postao popularan.

Svako moderno dijete ima barem jedan *slime*. Zanimljiv je jer se može napraviti u svim bojama i vrstama. Najzabavnije ga je koristiti tako da se stavi u posudu i u njemu buše rupe. Naravno, dobar je i za druženje jer s prijateljima od njega možeš napraviti veliki mjehur. Naša učenica **Emma Kučej** okušala se u izradi novog ljigavca pa donosimo njezin isprobani recept.

Recept za slime:

Otpriblike 10 ml ljepila staviti u zdjelicu i na to staviti boju. Sve to treba promiješati pa na to dodati pjenu za brijanje (stavi se onoliko koliko želimo da nam *slime* bude velik). Važno je dodavati malo po malo pjene. Količine ljepila i pjene za brijanje ne moraju biti jednake. Zatim se po želji dodaju šljokice i perlice. Sve se promiješa. Doda se Perwoll (pomiješan s vodom) i losion za tijelo. Bitno je *slime* držati u zatvorenoj

kutijici. Na kraju preostaje jedino igrati se njime.

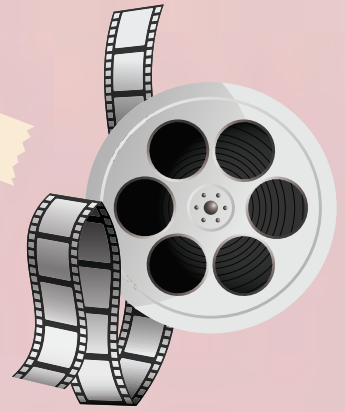

Emin slime

ZAPISI IZ FILMSKOGA DNEVNIKA

Budući da je medijska kultura jedno od predmetnih područja Hrvatskoga jezika, a za razliku od književnosti i jezika ne pridaje joj se dovoljno pozornosti u redovitoj nastavi, učiteljica Hrvatskoga jezika organizirala je unutar razrednih odjela sedmoga i osmoga razreda „Filmsku olimpijadu”. Učenici koji su se prijavili na olimpijadu imali su zadatak voditi filmski dnevnik o filmovima koje su pogledali. Cilj je te aktivnosti bio učenike dodatno obrazovati u području filmske

kulture te ih upoznati s najvećim filmskim ostvarenjima i razvojem filmskoga stvaralaštva. Donosimo najzanimljivije zapise.

Titanic

Ovaj film je materijal za plakanje. Mogla sam donekle i predvidjeti što će se dogoditi (zamislimo da sam danas prvi put gledala film): Jack će upoznati Rose, zaljubit će se „dama i skitnica”, ali je bilo nenadano to što je Jack umro i to me rastužilo. Sviđa mi se što je Jack izvukao Rose iz njezina „mjhurića” i pomogao joj da razmišlja izvan okvira svoga ograničenog života. Pokazao joj je što je doista život, volio ju je i bio strpljiv s njom. Spasio ju je. Ukratko, dao joj je razlog za život. Tih nekoliko dana ona je ponovno živjela. Bila je sretna. Zato mi se film toliko svidio.

Daria Vusić, 7. a

Umri muški

U zadnje vrijeme gledam samo neke filmove s puno pucnjave. Film je bio OK. Mojem se bratu taj film jako svidio, ali meni baš i ne. Gleda ga već četvrti put zaredom. To mi već jako ide na živce. Meni je sasvim dosta da ga pogledam samo jednom.

Petra Fištrek, 7. a

Pisci slobode

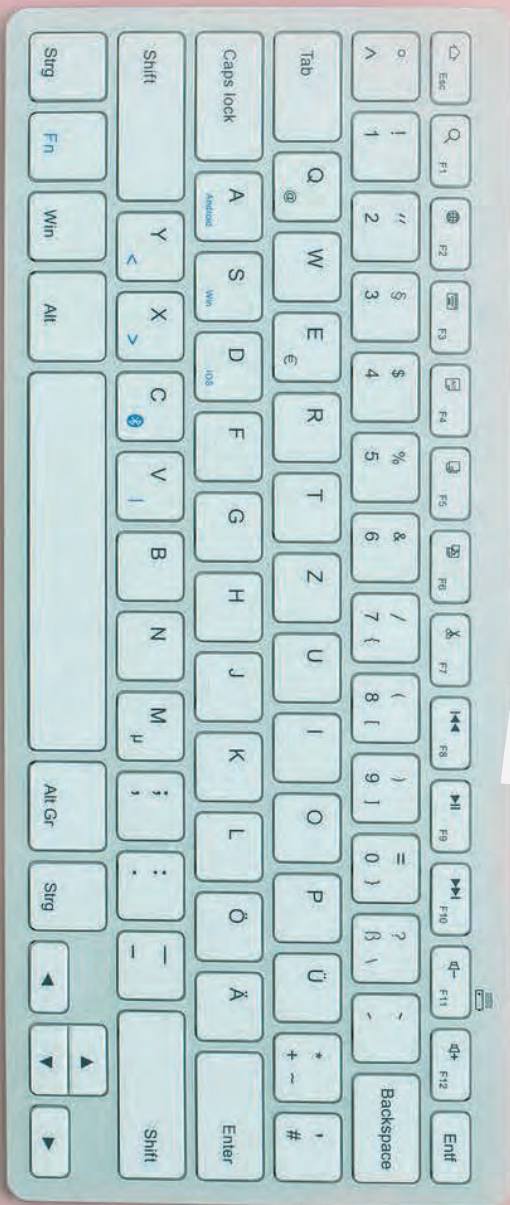
Film mi se sviđa jer u filmu Erin pronalazi u učenicima dobrotu koju ni oni sami nisu vidjeli jer su tukli i mrzili jedni druge. No, kao što sam rekla, Erin to sprječava zadavanjem sastavka u kojemu učenici iznose svoje osjećaje, što ih je potaknulo da postanu bolji, tolerantni ljudi.

Maja Čavka, 7. a

Charliejev svijet

Film mi se jako svidio jer je to tinejdžerski film, a uz to je veoma poučan i zanimljiv. Dosta me dirnuo, i da budem iskrena, dosta sam plakala. Film pokazuje kako je prijateljstvo jako važno u životu. Gledajući ga, sjetila sam se nekih svojih prijatelja koje sam zapostavila, tako da je film dosta emotivno utjecao na mene. Na sredini filma bila sam žalosna jer sam mislila da Charlie i Sam nikada neće završiti zajedno, ali na kraju jesu i zbog toga sam bila sretna.

Mihaela Šprem, 8. a

Brian Yorkey: 13 razloga zašto

SERIJA O KOJOJ BRUJI CIJELI SVIJET

Autorica: Leonarda
Barbir, 7. a

Pet mjeseci nakon događaja u prvoj sezoni svi su još potreseni onim što se dogodilo, no sada se napokon nešto poduzima u vezi toga. Uz to još se puno toga promijenilo: Clay je u vezi sa Skye, no Hannah mu se povremeno prikazuje. Jessica i Alex još se teže nose s onime što im se dogodilo. Hannini su roditelji rastavljeni. Justin se još uvijek nije vratio. Jedino što se nije promijenilo to je da Bryce još uvijek vlada školom i ponaša se kao da se ništa

nije dogodilo.

Što se tiče razlika između prve i druge sezone, u sadržaju se dosta razlikuju, ali u kvaliteti ne toliko. Druga sezona ima bolje efekte te djeluje stvarnije. Priča je jako zanimljiva i dokazuje da se sve može prebroditi te da uvijek dolaze bolja vremena. Izvrsna gluma glavnih i sporednih glumaca koji su priču sjajno prikazali pridonijela je cjelokupnom dojmu. Zamjerka je ta da se moglo otići u više detalja o svakom događaju, a pogotovo o

Christopher Nolan: *Interstellar*

Interstellar je pravi biser
žanra znanstvene fantastike.

Christopher Nolan, kao i obično, iskazao se i dao nam još jedan odličan filmski uradak koji odiše originalnošću. *Interstellar* se svojom tematikom izdvaja iz skupine prijašnjih Nolanovih filmova, ali zadržava njegovu rado korištenu igru vremenom.

Radnja filma prati skupinu NASA-
inih astronauta koji putuju u svemir i ulaze u crvotočinu u potrazi za naseljivim planetom koji je čovječanstvu nužno potreban zbog Zemljinog propadanja. Od početka do kraja svaki je kadar ispunjen neizvjesnošću i neprestanim uzbuđenjem kojima se savršeno

spajaju akcija, humor i obiteljska drama. Iako se veći dio radnje odvija u svemiru, upravo je obiteljski dio, koji prati tenzije između Murph i njezina oca, ono što održava najveću napetost u filmu.

Kvaliteti filma doprinosi i vrhunska gluma odlične glumačke postave, na čelu s **Matthewom McConaugheyjem** i **Anne Hathaway**. Gluma, kostimografija i izvrsni specijalni efekti čine „*Interstellar*” jednim od rijetkih filmova koji može zadovoljiti i kriterije najzahtjevnijih gledatelja te ih potaknuti da ga pogledaju više puta. Svako ponovno gledanje donosi novi doživljaj i mogućnost

Druga sezona donosi drugu stranu priča, nove drame, tajne, ljubavi i mnogo drugih iznenađenja.

Jessicinom psihičkom oporavku koji je bio jako dug, a prikazano je samo da se odjednom oporavila. Po mom mišljenju to je mala, ali zanemariva rupa u scenariju. Najsvjetlija točka u drugoj sezoni po mojem mišljenju je zadnja epizoda. A zašto? To ćete morati otkriti gledajući seriju.

Cijela ekipa, glumci, redatelji, režiseri i ostali odradili su odličan posao. Druga sezona je odlična, zanimljiva i tužna, ali s veselim trenucima. Nosi i dirljivu poruku, a to je da naše riječi i djela mogu boljeti mnogo više nego što mi to mislimo.

POSLASTICA ZA LJUBITELJE SVEMIRA

boljeg razumijevanja njegove slojevitosti.

Govoreći o kvaliteti filma, treba istaknuti i maestralnu glazbu koju je za film napisao skladatelj **Hans Zimmer**. Ona je u filmu gotovo konstantna, a u svrsi je povećavanja uzbudljivosti u najnapetijim dijelovima filma, dok u scenama koje prikazuju putovanje svemirom uspijeva gledateljima dodatno približiti njegovu veličanstvenost. *Interstellar* je prava poslastica, ne samo za ljubitelje znanstveno-fantastičnog žanra, nego za sve ljubitelje dobrog filma te ga svakako vrijedi pogledati.

Autorica: Daria Vusić, 7. a

1
Netta
TOY

Pjesma „Toy” ovogodišnja je pobjednica Eurosonga koja je izazvala razne komentare i mišljenja. Naime, pjevačica u pjesmi kokodače. Zbog toga je nekima pjesma „vrh”, a neki ju ne mogu smisliti.

2
Camila
Cabello
HAVANA

Iako je pjesma izašla 2017. godine, jako je slušana u 2018. godini. Ovu kubansko-američku pjevačicu „Havana” je jako proslavila jer je pjesma popularna diljem svijeta. Svi znaju tu zaraznu melodiju.

3
Enrique
Iglesias
EL BAÑO

Ova je pjesma novi hit španjolskog pjevača **Enriquea Iglesiasa** koji se već proslavio pjesmama „Súbeme La Radio”, „Duele el Corazón” i „Bailando”, a sigurno ćemo ga i pamtit po ovom, novom hitu.

4
Franka
Batelić
S TOBOM

Zimu 2017./2018. pamtit ćemo po hitu **Franke Batelić**. Franka je tom pjesmom zadivila hrvatsku javnost. Spot pjesme „S tobom” snimljen je u Ujedinjenom Kraljevstvu, u Škotskoj.

5
Luis Fonsi
DESPACITO

Ovu pjesmu svi znaju. Najslušanija je pjesma u 2017. godini. Mnogi će reći da im je pjesma dosadna, ali nema osobe na svijetu koja ju nije čula barem jednom. Na YouTubeu ima najviše pregleda ikad.

Kokoda, kokoda...

SLUŠALI SMO... Autorica: Petra Fištrek, 7. a

GLAZBENIH TOP 5

Domaći i strani hitovi koje su naši učenici proglasili najboljima u ovoj školskoj godini.

Učenički biseri

Hrvatska pisma su **lirica i ćirila**.

Naš poznati kemičar zove se **Lavoslav Ružičnjak**.

Austrija je glavni grad Beča.

Glavni grad Francuske je **Papazir**.

Havaji su država u Europi.

Juditu je napisao **Juraj Dobrila**.

Infinitiv glagola govoriti u štokavskom narječju je pričati.

Najveća nuklearna katastrofa u Europi dogodila se u **Nagasakiu**.

Smjer velikog optoka krvi je prema gore i u smjeru kazaljke na satu.

Sažeti prikaz ukupne radnje filma je **sinapsa**.

Zaštićeni vodozemci u našim slatkim vodama su **morski pas i dupin**.

Muška mokraćna cijev razlikuje se od ženske po tome što je **zelena**.

Glagolski pridjev radni glagola dolaziti u kajkavskom narječju je ojdi sim.

Jedna vrsta zamjenica u hrvatskom jeziku su **novorođene** zamjenice.

Životinja iz teksta je stablo.

Suvremeni jezikoslovni priručnik je **kalendar**.

Glavni grad Španjolske je Real Madrid.

Mužjak ovce je **ovac**, a kože **kozan**.

Srbija ima more.

Naše solane su u **slatkim vodama i na Papuku**.

Na sinapsama krvarimo.

FRESKOSKOP

POSAO Pomalo ste nesigurni u svoju kreativnost i sve vas više obveza guši. Pokušajte se smiriti i naći smisao u svom radu.

LJUBAV Naći ćete se između dvije vatre, ali uvijek slušajte svoje srce.

SAVJET Opustite se uz glazbu.

POSAO Očekujte nepredviđene situacije. Oslonite se na svoju maštu i pozitivu.

LJUBAV Vaša povezanost s dragim ljudima ovih će dana biti još izraženija.

SAVJET Nemojte koristiti mobitel više od pola sata dnevno.

POSAO Pokušajte biti bolje organizirani u svemu što radite. To će vam doista pomoći.

LJUBAV Svi slobodni blizanci pronaći će novu ljubav tamo gdje ju najmanje očekuju.

SAVJET Provodite više vremena na svježem zraku.

POSAO Naći ćete spasonosno rješenje svih svojih problema i obveza.

LJUBAV Vaši prijatelji i društvo potaknut će vas na ispravne odluke. Saslušajte ih.

SAVJET Više se bavite sportom.

POSAO S lakoćom ćete obaviti sve zadatke koji se nađu pred vama.

LJUBAV Neko poznanstvo bi moglo prerasti u nešto više. Odgovori su vam pred očima.

SAVJET Organizirajte veliku zabavu za sve prijatelje.

POSAO Dovršavat ćete tuđe poslove. Morat ćete popraviti sve njihove greške, no na koncu ćete biti zadovoljni.

LJUBAV Nema toga što ne biste učinili za voljenu osobu.

SAVJET Uživajte u svakoj sekundi svoga života.

POSAO Sve će vam ići od ruke. Bit ćete nezaustavljivi. Ovo je vaše sretno razdoblje. Uživajte.

LJUBAV Uspjet ćete sve okrenuti na šalu i zabaviti se ili izaći van s prijateljima ili voljenom osobom.

SAVJET Plešite i pjevajte. To će vas opustiti.

POSAO Radit ćete ono što volite. Bez pritiska i sasvim opušteno.

LJUBAV Ako ste sami, nova vas ljubav čeka iza ugla.

SAVJET Provodite više vremena sa svojom obitelji i prijateljima. To će vam mnogo pomoći.

POSAO Pravo je vrijeme za realizaciju stare ideje. Uz mnogo truda i rada bit ćete zadovoljni postignutim.

LJUBAV Ako ste sami, pravo je vrijeme za novu ljubav.

SAVJET Otputujte nekamo daleko.

POSAO Trebali biste sa zadovoljstvom obavljati svoj posao. Nije sve tako loše kako vam se čini.

LJUBAV Zanimanje za osobu koju prvi put vidite zateći će vas nespremnice.

SAVJET Široki osmijeh vaš je najljepši modni dodatak.

POSAO Dovršite ono što vam je ostalo i možete na godišnji odmor.

LJUBAV Doći će do velikih preokreta u vašem ljubavnom životu.

SAVJET Nacrtajte nešto.

POSAO Očekujte pohvale za svoj trud i rad.

LJUBAV Vaše ljubavne vode vrlo su uzburkane, no ne brinite. Na kraju će sve ispasti dobro za vas i sve oko vas.

SAVJET Živite život punim plućima.

Sastavila: Petra Fištrek, 7. a

OBIČNI, A NEOBIČNI Leonarda Huđ, 8. a

Ako bih morala pronaći riječi kojima bih opisala svoju obitelj, to bi bila kombinacija potpunih suprotnosti - čudnog i normalnog, koji su, kao u nekom savršenom kulinarskom receptu, prisutni u jednakim omjerima.

Tata Josip i mama Blaženka uistinu su poseban par. Čovjek bi katkad pomislio da nisu u braku i da se uopće ne vole, a opet, ponekad se ponašaju poput zaljubljenih tinejdžera. Tata je zanimljiv i duhovit čovjek. Voli raditi, za što osobito dobije volju kada ga mama na to natjera. Svakog jutra voli popiti kavu i zapaliti cigaretu. Dobro, dvije cigarete, koje se ponekad pretvore u četiri. Mama zbog toga često prigovara i više da mora prestati

Osim što je glava kuće i obitelji, mama je čudesno biće, ali kada se bliže blagdani, postane jako nervozna.

pušiti „kao Turčin”, ali je tata tvrdoglav i ne sluša ju. No, sve ostalo što mama naredi, on kad-tad napravi pa će vjerojatno i cigarete ubrzo doći na red. Iako se tata voli ponašati kao glava kuće, svi znamo da je to mama jer ona u kući ima ulogu zapovjednika čije naredbe svi moraju slušati. Ipak, tata ju često nasamari svojom snalažljivošću. Kako bi joj skrenuo pozornost s cigareta, često joj priča viceve pa ona uz smijeh sve brzo zaboravi.

Osim što je glava kuće i obitelji, mama je čudesno biće, ali kada se bliže blagdani, postane jako nervozna jer tada sve mora biti na svome mjestu. Kada ide kupovati namirnice za božićne kolače, ne

izlazi iz trgovine dok svaku policu temeljito ne pregleda 365 puta, po jednom za svaki dan u godini, ne daj Bože, da nešto ne bi zaboravila. Tata i ja ne volimo ići s njom jer smo, prema njezinim riječima „površni, nestrpljivi i pomalo slabih živaca.” Našu obitelj čine i dvije sestre čije ponašanje, iako već odavno studiraju, više sliči ponašanju djevojčica u

Ne postoji ništa ljepše nego odrastati u domu ispunjenom ljubavlju i smijehom.

nižim razredima osnovne škole pa često zaboravljam da sam zapravo ja ta koja je mlađa. Svoju ljubav često izražavaju tako što mi pokazuju da se još uvijek sjećaju nekih izraza koje sam koristila u djetinjstvu. Kada sam za treći rođendan dobila malene tačke, vozila sam ih govoreći: „Ide Čačić!” Mislim da je potpuno jasno zašto ta izjava nikad neće zastarjeti i da ćemo ju još mnogo puta spomenuti.

Sestre se s mamom jako dobro slažu. Dobro, bar većinu vremena. Otkad su položile vozački ispit, mama im ne da mira. Zajedničku vožnju pokušavaju izbjeći jer, kako to vole reći, teško podnose da im mama pije živce na slamčicu. Kao i u kući, mama se i u automobilu ponaša kao instruktor, i to instruktor sa slabim živcima. Susjedima nije neuobičajeno kroz otvorene prozore automobila čuti mamine povike: „Samo polako, bez žurbe!”, iako se vozimo 40 kilometara na sat. Ako smo već prisiljeni voziti se zajedno, uvijek se nadamo da to neće biti u području gdje ima mnogo semafora jer mama, čim se u daljini pojavi

sitno, crveno svjetlo, iz sveg glasa viče: „Pazi, semafor! Crveno! Koči!” Iako u kući stalno imamo „bake”, tj. mamu i tatu koji, kada se porječkaju, zvuče kao bakice na placu, imamo i pravu baku koju volimo zajedno posjećivati. Ona živi nedaleko od nas, na brdu, kako bi neki rekli „Bogu iza nogu”. Baka je također jako zanimljivo biće. Kad smo posljednji put bili kod nje, dočekala nas je jako sretna jer se napokon riješila kokoši koja joj je nešto manje od godinu dana išla na živce svojim stalnim, iritantnim kokodakanjem. I baš kada nam je to ispričala, vani se oglasila kokoš, a bakino se raspoloženje odmah promijenilo i ljutito je prokomentirala: „Krivu sam ubila!” Priča o kokošima nastavila se toga dana kući kada je mama kritizirala tatu govoreći da ide spavati s kokošima, dok ona voli ostati dugo budna te iskoristiti dan u potpunosti čitajući horoskop i „surfajući” internetskom stranicom „Večernjega lista.”

Pa recite sada da nismo posebni? Ne postoji ništa ljepše nego odrastati u domu ispunjenom ljubavlju i smijehom. A svađe? Ma, koje svađe! Njih ionako brzo zaboravljamo.

Naslikao: Emanuel Maček, 5. a

NOGOMETNI SAN Mateo Husnjak, 8. a

Oduvijek sam sanjao da postanem slavni nogometaš, da igram za neki poznati klub u Europi i da zarađujem mnogo novca.

Moj san traje još od malih nogu, kada sam vrijeme provodio gledajući utakmice na televiziji s ocem i brata kako igra nogomet sa starijima na ulici. Isprva je nogomet za mene značio samo igru koju su izmislili Englezi i Brazilci. Kasnije mi je nogomet značio sve više. Počeo sam više pratiti utakmice, navijati za klub Real Madrid i diviti se svom najboljem igraču Luki Modriću. Stalno sam igrao nogomet na ulici i tako sam naučio mnoge trikove zbog kojih su me stariji hvalili. Već sam tada počeo dobivati jaku

želju da postanem nogometaš, ne tako jako poznat, ali koji će zarađivati za život od te igre. Kada sam napunio osam godina, počeo sam trenirati u klubu. Bilo je ondje mnogo djece koja su bila fizički jača i spretnija s loptom. No, to me nije sprječavalo na putu do sna. Trudio sam se svom snagom, vježbao iz dana u dan. Prolazili su mjeseci, pa i godine od tada, a ja i dalje nisam odustajao od nogometa. Stizao sam među starije kategorije. Pobjeđivao u utakmicama. Imao svoj moto: „Nikad poraz, samo lekcija.” Kad bi otac i majka rekli: „Nema treninga, moraš učiti!”, znao sam pobjeći od kuće. Ipak je u meni bila veća želja za loptom.

Međutim, kako dani prolaze, tako prolazi i život. Nekada imaš

Moj san traje još od malih nogu, kada sam vrijeme provodio gledajući utakmice na televiziji s ocem i brata kako igra nogomet sa starijima na ulici.

uspone, nekada padove. U zadnje sam vrijeme mnogo bliže učenju, nego nogometnom terenu. Što ako ne uspijem u nogometu? Što ako nisam rođen za nogometnu zvijezdu? Zašto riskirati svoj život zbog onoga čemu se nadaju milijuni? No, i dalje maštam o toj jednoj utakmici, utakmici gdje ću biti najbolji, u kojoj će me ugledati neki poznati menadžer i pozvati me. Nogomet je teška igra, a težak je i put do uspjeha.

ZAPISI IZ MOJE AUTOBIOGRAFIJE Karlo Juren 8. a

Zovem se Karlo i rođen sam 2. kolovoza 2003. godine u Varaždinu. Na ovaj svijet uranio sam tjedan dana i tako sve iznenadio.

Rođen sam dan nakon susjedove svadbe. Trebao sam se roditi carskim rezom, ali mama je cijelu noć plesala pa sam se u trbuhu „okrenuo“. Ono što je još čudnije, to je da je trudnoću vodio neki „slijepi“ liječnik, tako da sam do kraja bio curica!

Mama voli reći da sam bio aktivno dijete koje je voljelo puno jesti i još više spavati. Odrastao sam u veseloj obitelji u kojoj se cijeli svijet vrtio oko mene. Nakon nekoliko mjeseci propuzao sam i razbijao sve do čega sam mogao doći. Naravno, osim mobitela. Tata je onda imao Nokiu 3310. Taj je mobitel neuništiv. Imam

starijega brata kojega sam ljutio tako što sam mu uzimao igračke i uništavao ih. Nakon nekoliko godina i sam sam dobio mlađega brata koji je mene ljutio iz istoga razloga. Tijekom odrastanja i školovanja veliki su utjecaj na mene imali moji roditelji. Oni mi žele usaditi najbolje kvalitete koje svaki čovjek u životu treba posjedovati: iskrenost, poštovanje te svijest o tome da se ništa ne može dobiti bez truda.

Sada sam u osmom razredu. Pojavilo se pitanje: „Kamo u srednju?“ Imam dosta teških predmeta i s njima se borim svaki dan. Nekad pobijedim ja, nekad oni (ovo drugo je češće). No, tako je to uvijek u našim kratkim životima.

ONA

Ivan Vusić 7. a

Dolazi.
Gleda me u oči,
Slijedi me.
Ona je tu,
Približava se.
Je li to san
Ili stvarnost?
Priviđenje
Ili moj stvarni kraj?
Hvata me,
Nemam kamo pobjeći.
Gubim snagu,
Tijelo mi otkazuje.
Odustajem.
Ipak koračam prema njoj,
Osjećam bol
I pritisak.
Tu je.
ONA.

PROLJEĆE U MOJEM KRAJU

U mojem selu ima ravnica i brežuljaka. Moja je kuća na malom brežuljku. U selu su većinom kuće u kojima žive ljudi, ali ima i ruševnih kuća obraslih korovom. Zime su hladne, a ljeta topla.

Selo se poslije zime malo promijenilo. Bilo je dosta kišovitih dana, a pao je i snijeg koji se ubrzo otopio zbog sunčeva svjetla i topline. Kad je snijeg prestao padati i počeo se topiti, ptice su zacvrkutale i tako se pojavilo proljeće. Mnogi su ljudi u selu bili radosni. Okoliš se ponovno počeo zelenjeti i šareniti. Moj je travnjak obrastao mnogim cvjetovima. Nebo se konačno razvedrilo i potjeralo tamne oblake. Pčele zuje, jedu slasni cvjetni sok. Sada ljudi više šecu, a djeca se voze biciklom. Drveće je obuklo svoje

bijele i ružičaste haljine. Počelo je pupati. Bijele cvjetne haljine izdaleka izgledaju kao ostatci snijega, dok ružičaste izgledaju nekako otmjeno. Leptiri lete i svojim obojenim krilima ukrašavaju proljeće.

Proljeće je jako vedro godišnje doba. Nema mnogo tmurnih dana. Od svega najviše mi se sviđaju bijele ili ružičaste haljine koje je obuklo drveće. Svidjelo mi se što su cvjetići jako lijepi i što znam da će iz njih izniknuti plod kojima ćemo se častiti ptice i ja. Sviđa mi se i cvrkut ptica zato što će me lagano probuditi i pjevati razne pjesme poput veselog dječjeg zbora. Proljeće je najbudnije godišnje doba.

Mihaela Galić, 4. a

Gabi Križanec, 1. a

OSLOBODI SREĆU

Oslobodi sreću
nek poleti zrakom.
raširi ruke,
pošalji je svakom.

Nek prihvate ju svi
kojima nije lako.
Oslobodi sreću
daruj je svakom.

Josip Držaić, 6. a

VURA

Zveni, zveni,
vura me budi.
V školu me zove.

Snana joči etpiram,
pelefk se riftam.
Mati mi lasi češe
fljetne cageri lete.

Mati se žuri.
Mljeke kipi.
Vrieme leti.

Tom gore autobus čaka,
deca kriče,
vrieme je za iti.

Moraš se zbuditi,
mljeke spiti
e rasperedu brigu vediti
i v jutre
some fljetne, fljetne se žuriti.

Amanda Buričić, 6. a

Mihaela Šprem, 8. a

Marta Mavrek, 8. a

NEGDA

Mislim si ja kak je negda bile dok ni knjig ni pernic nie bile. Mislim ja se to tak, ali ne znam pa pitam mater.

Reklji su mi, dok su oni bili tuljki kak ve ja je, škola je tek dobila prvi kompjuter i zval se je kak neki ftič, orao. I dalje ne znam kak je bile negda v škole pa mi mati velji nek idem pitati dedeka šteri ima blizu sedemdeset ljet. Velji mi mati da on zna mertu najbolje. Edišel sam k dedeku, a on kuha žgunicu od jutra, a i ščere je kuhal. Ed soke stave je

dedek neke probal, a tek onda mi je počel pripoviedati da su negda v školu išli some peške i to bosu, njesu imali ni za šoljine, a ni za knjige. Pisali su na neke pločice sternu je spoter dok mu je vučitelj dal jedinicu. Njesu znali kaj je to e-dnevnik niti ih je bile strah če bi pezabili zadaću jer su vučitelji znali da su cijelji dien posli krave.

Štel sam još pone toga pitati dedeka, ali su ga obljeale soze jer se zmisljil kak je negda pre bile ljepe i rekel mi je još some to: „Vnućec dragi, bile je negda teške živeti, ali si mi sme bili mirneši i srečneši.”

Vinko Juren, 6. a

Ines Jakopović, 7. a

Dora Husnjak, 2. a

Tamara Kostanjevec, 8. a

Luka Juren, 2. a

VJEČNI SAN

Juri život dan po dan.
Pita se pjesnik:
„Kamo je nestao dječaćki san?“
San koji je dugo odlagao,
a u prolaznosti vremena uvijek je za njim tragao.
San o domu punom spokoja u kojem je uvijek topla večera.
Juri život dan po dan,
još uvijek nije ispunjen san.

Leonarda Barbir, 7. a

NOVAC

MOŽAK

Biste li s ceste
radije uzeli
mozak ili
novac?

Vidiš, ja bih uzela
mozak.

Ja bih uzeo novac!

U redu je to, učiteljice.
Svatko uzima ono što mu
treba.